

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

34. ČÍSLO / XVII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 € / 12,05 Sk

23. SRPNA 2009

Z obsahu:

**Faráře arského učinila
svatým věrnost Pánovu
povolání**

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
5. srpna 2009
- strana 2 -

Úpadek kněžství

Od roku 1978 drasticky
poklesl počet kněží
v Itálii i ve světě. Církevní
ročenka dokumentuje
dramatickou situaci
a klade otázky
- strana 4 -

Bůh se nás bude ptát na děti

Rozhovor s Herbertem
Heißenbergerem,
který již jedenáct let brání
nenarozené děti
- strana 6 -

Blahoslavený Michal Rua
Galerie příkladných kněží
- strana 8 -

Jedná se

o svobodu - nyní!

Biskup Andreas Laun
- strana 9 -

Poselství kardinála

Darío Castrillóna Hoyose
ke knize Conchity Armidy
Sacerdoti di Cristo
- strana 10 -

Pán Ježíš o svých kněžích

Šířit plodnost Otce
v duších
- strana 11 -

Mocné sesadil z trůnu a ponížené povýšil...

(Magnificat)

Faráře arského učinila svatým věrnost Pánovu povolání

V dnešní katechezi bych chtěl krátce znovu projít život svatého faráře arského a zdůraznit některé rysy, které mohou být příkladem také pro kněze naší doby, která je jistě odlišná od té, kdy žil on, ale je poznamenána v mnoha ohledech stejnými lidskými i duchovními nároky. Právě včera uplynulo 150 let od jeho narození pro nebe: byly dvě hodiny ráno 4. srpna 1859, kdy Jan Křtitel Maria Vianney ukončil svůj pozemský život a šel na setkání s nebeským Otcem, aby přijal v dědictví království připravené od stvoření světa pro ty, kteří věrně plní jeho přikázání (srov. Mt 25,34). Jak velký svátek to musel v ráji být při příchodu tak

horlivého pastýře! Jaké přijetí mu připravilo množství synů smířených s Otcem skrze jeho dílo faráře a zpovědníka! Chtěl jsem využít tohoto výročí pro vyhlášení Roku kněží, který – jak je známo – má za téma *Věrnost Krista, věrnost kněze*. Věrohodnost svědectví a konečně sama účinnost poslání každého kněze závisí od jeho svatosti.

Trnitá cesta ke kněžství

Jan Maria Vianney se narodil v malé obci Dardilly 8. května 1786 v rolnické rodině, chudé na materiální statky, ale bohaté na víru. Jak bylo v té době dobrým zvykem, byl pokřtěn tentýž den, věnoval léta dětství a dospívání pracím na poli a pasení

dobytka, takže ještě v 17 letech byl negramotný. Znal nicméně z paměti modlitby, kterým ho naučila zbožná matka, a sytil se náboženským smyslem, kterým dýchal domov. Životopisci vyprávějí, že od raného mládí se snažil žít v souladu s Boží vůlí i v těch nejvíce ponižujících úkonech. Živil v duši touhu stát se knězem, ale nebylo snadné ji naplnit. Dospěl tedy ke kněžskému svěcení po mnoha protivenstvích a nepochopeních díky pomoci moudrých kněží, kteří se nespokojili s pohledem na jeho lidská omezení, ale uměli se dívat dále a vytušili horizont svatosti, který se rýsoval v tomto opravdu jedinečném mladíkovi. A tak byl 23. června 1815 vysvě-

cen na jáhna a následně 13. srpna na kněze. Konečně ve věku 29 let po mnoha nejistotách, četných neúspěších a mnoha slzách mohl vystoupit k oltáři Páně a uskutečnit svůj životní sen.

Pro všechny druhým Kristem

Svatý farář arský vždy projevoval nejvyšší úctu k přijatému daru. Říkával: „Ó, jak velká věc je kněžství! Nepochopíme to dobře dříve než v nebi. ... Kdybychom to pochopili na zemi, zemřeli bychom, nikoliv strachem, ale láskou!“ (Abbé Monnin, *Esprit du Curé d' Ars*, s. 113). Navíc od dětství říkával matce: „Kdybych byl kněz, chtěl bych získat mnoho duší“ (Abbé Monnin, *Proces de l'ordinaire*, s. 1064). A tak se skutečně stalo. V pastorační službě, stejně prosté jako mimořádně plodné, tento anonymní kněz ze zapadlé vesnice na jihu Francie dokázal se tak ztotožnit se svou službou, že se stal, a to také viditelným způsobem, všeobecně uznávaným druhým Kristem, obrazem Dobrého pastýře, který na rozdíl od námezdníka dává život za své vlastní ovce (srov. Jan 10,11). Podle příkladu Dobrého pastýře on dával svůj život v desetiletích své kněžské služby. Jeho život, to byla živoucí katecheze, která získávala jedinečnou účinnost, když ho lid viděl sloužit mši, setrávat v adoraci před svatostánkem nebo trávit mnoho hodin ve zpovědnici.

Zakotven v Eucharistii

Středem jeho života byla tedy Eucharistie, kterou slavil a adoroval ve zbožnosti a úctě. Jinou základní charakteristikou této mimořádné kněžské osobnosti byla ustavičná služba ve zpovědnici. Rozpoznával v praktikování svatosti pokání logické a přirozené naplnění kněžského apoštolátu v poslušnosti ke Kristovu poslání: „Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je

Pokračování na str. 12

ani se to nezdá, ale z Roku zasvěceného kněžím už uplynuly celé dva měsíce. Každý se může krátce zamyslet nad tím, co z tohoto jubilea výtěžil pro sebe a hlavně pro naše kněze. Vkladem nás laiků je především modlitba podpořená obětí. K horlivosti v této modlitbě, aby se z ní stala naléhavá prosba srdce, může

nás podnítit představa co nejkonkrétnějších a nejnaléhavějších milostí, které chceme našim kněžím vyprosit.

Zbývá nám tedy ještě 10 měsíců na to, abychom uvažovali, jak využít podnětů, které nám nabízí svatý Jan Maria Vianney, patron a vzor, obzvláště doporučený naší pozornosti v tomto Roce kněží. Z jeho osobního příkladu je pro nás nejdůležitější to, co vlastně bylo na jeho kněžské praxi dobrému a milosrdnému Bohu tak milé, že provázal jeho pastorační činnost tak bohatým a nápadným požehnáním. To, co se líbí Bohu, nepodléhá době ani módě. Jelikož výsledky apoštolátu závisí v první řadě na působení milosti, zajímá nás

z toho zorného úhlu, co v jeho případě příliv božských milostí nejvíce podporovalo. Jistě, zdrojem milosti jsou svátosti, ale k tomu, aby někdo milost svátosti přijal, musí k ní nejdříve přistoupit, a už k tomu potřebuje předem hojnost milostí, které by ho pro

přijetí svátosti získaly a náležitě disponovaly. A právě tyto milosti, vedoucí hříšníky ke svátostem, se na Vianneyův Ars nadmíru hojně snašely. 150 let vzdálený svatý farář nám zůstává blízký také tím, že se potýkal podobně jako my s plody ateistických režimů a praktickým materialismem, takže úhor, který musel obdělávat, v leččems připomíná naše poměry. Na rozdíl od jeho předchůdce však Vianney zpoňavštel prostředí nepokládá pro apoštolát za překážku, ale za příležitost. Tak, jak se to kolem něho hemžilo neznabohy a hříšníky, tak se to začalo posléze hemžit kajícími. A to je přesně také naše dnešní situace a náš dnešní problém.

Editorial

Od těch osvěcených dnes často slyšíme kategorické: „Nebudeme se přece vracet.“ Je to okřídlené a rozšířené heslo, takřka zaklínadlo, které kdekdo používá, ale sotvakdo ho dokáže opravdu zdůvodnit. Selský rozum nám říká: Máme-li z příkladu svatého faráře arského něco mít, nezbyvá nám, než se k němu vrátit. To by mělo být asi první ovoce Roku kněží: z opojení někdejšími novostmi (někdy i samozvanými) jsme už snad vystřízlivěli a není pochyb o tom, že na našem kontu zdaleka neprevládají pozitiva. I při zcela letmém pohledu na svatého faráře arského je zřejmé, že leccos z toho „starého“ či dokonce „zastaralého“ muselo mít něco do sebe, že to muselo být Bohu nadmíru milé, když to před více než 150 lety přinášelo tak bohaté ovoce.

S otázkou „jak na to“, si arský světec zřejmě příliš nelámal hlavu. Neměl dohromady na vybranou. Zůstal důsledně a věrně u toho nejzákladnějšího a neelementárnějšího. A opravdu. Žádný z jeho mnohem inteligentnějších, vzdělanějších a studovanějších

Pokračování na str. 13

Ke komu půjdeme?

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

My jsme uvěřili a poznali...

Vrať se ještě jednou do městečka u jezera Genezaretského na závěr Ježíšovy velké eucharistické řeči. Staneš se, bohužel, svědkem smutné scény. Pánova řeč místo nadšení a vděčnosti vyvolala rozkol. I to mohou někdy způsobit slova, která jsou duch a život. Vyprošuj si od Ducha Svatého milost osvětlení, abys dobře rozpoznával, kde je tvoje místo.

Až dosud se zdálo, že všichni Ježíšovi učedníci jdou za Pánem s radostí a nadšením. Ale jednou muselo dojít i k takové situaci, která vystaví věrnost zkoušce. Vznikl vážný rozkol. Kamenem úrazu je Pánova řeč, kterou někteří označují za *tvrdou*. Ti, kteří začali reptat, nejsou přitom zdaleka v menšině. *Je jich mnoho*. Všimni si dobře, jakým způsobem Pán respektuje jejich názor a postoj. Nikoliv tak, že by pozměnil svá slova, že by božskou pravdu přizpůsobil názoru většiny, aby se pro ně stala přijatelnou. Ježíš respektuje nespokojenou většinu tak, že jí nebrání, aby odpadla a odešla. Skutečnost, že Ježíš takto respektuje jejich svobodu, ani v nejmenším neznamená, že by jim dával za pravdu. Tak jak svobodně odcházejí, tak se mohou i svobodně vrátit, ale nikoliv proto, že by si vymohli změnu Ježíšova učení, nýbrž tak, že sami změni svoje smýšlení a přestanou se pohoršovat nad jeho slovem.

Když se ti zdá, že to, co máš přijmout od Pána a od jeho Církve, je pro tebe tvrdé a nesnesitelné, uvědom si, že neznáš dobře nejen Pána, ale ani sám sebe. Nic z toho, co pro tebe ustanovil, není a nemůže být ani nevhodné ani nepřiměřené. Není to Bůh, o kom by ses mohl domnívat, že něco přehání a nadsazuje, ale ty sám jsi dopustil, že tvá duše a tvé srdce je deformované, je jako pomačkaná schránka, která už není schopná nic pojmout. Ztratil jsi kapacitu, jakou poskytuje víra. Nepotřebuješ změnit Boha, ale obnovit původní podobu svého srdce, a tím i jeho schopnost a otevřenost.

Co znamená každé lidské reptání proti Bohu? Že se ti nelíbí sloužit Hospodinu. Ať si to uvědomuješ nebo ne, opouštíš Hospodina, jediného pravého Boha, a obracíš se tím *ve jménu cizího, lidského učení k cizím bohům*. Je však možné podrobovat kritice Toho, který zařídil *všechny věci* podle nejvyšší, neko-

nečné moudrosti? Ačkoliv to, co stvořil, je omezené, moudrost, která to všechno uspořádala tak, že *je to velmi dobré*⁽¹⁾, je neomezená a nejvyšší vznešená a nebudeš ji schopen pojmout ani za celou věčnost.

Bůh se navíc při svém konání neřídí pouze svrchovanou moudrostí, ale také nekonečnou dobrotou a láskou. Všechno, co učinil a ustanovil, je určeno k tvému nejvyššímu a jedinému dobru. *Nikdo přece nemá v nenávisti vlastní tělo, ale naopak, dává mu jíst a přeje mu. Tak Kristus jedná s Církví, protože jsme údy jeho těla.*

Není to více než politováníhodná troufalost odmítat svrchovanost jeho moudrosti a jeho lásky, protože se bláhově domníváš, že sám znáš něco lepšího, něco většího, něco moudřejšího a lásky hodnějšího? Odkud se bere přesvědčení, že by člověk mohl znát a vědět něco lépe než jeho Stvořitel? Kdo jiný nás tak může pobláznit a zaslepit než náš i jeho Nepřítel? Ať už tě tvé zmatečné srdce táhne ke kterémukoliv falešnému bohu, ve skutečnosti se tím budeš klanět Božimu Odpůrci, ačkoliv je to *vrah a lhář od počátku*⁽²⁾.

Ale Pán využívá této příležitosti, aby upozornil na ještě horší odpadlictví, než jaké představuje *odchod mnoha jeho učedníků*. Je to vnitřní odpadlictví těch, kteří sice neodcházejí, ale *nevěří*. I ty Pán snáší a respektuje jejich svobodu, ačkoliv od počátku ví, že ho *zradí*. Nejsou-li Ježíšova slova a slova jeho Církve, kterou si tak zamiloval, že *sám sebe za ni vydal, aby ji posvětil*, přijímána bezvýhradně s opravdovou vírou, pak mohou taková slova jen prohlubovat pocit *urazenosti*, stávají se podnětem k reptání, které může končit i zradou. Potenciální zrádci si domyšlivě myslí, že znají lepší způsob, jak spasit svět, než s jakým přišel Boží Syn a jeho vyvolená Nevěsta. Sice se v ní zdržují a sdružují, ale jejich zrada je stejně hanebná a podlá, jako bylo úlisné chování prvního mezi zrádci, když přistoupil k Pánu se slovy: *Bud' zdrav, Mistře! A políbil ho*⁽³⁾. Podobně jako jemu i všem dalším zrádcům by bylo lépe, kdyby se nebyli narodili⁽⁴⁾.

Zloba uštvě bezbožníka k smrti, kdo nenávidí spravedlivého, budou potrestáni⁽⁵⁾.

Ať se v tvém srdci zvedne jakákoliv bouře, odpověz na ni jasnými Petrovými slovy: *„Pane, ke komu půjdu? Ty máš slova věčného života!“*

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Gn 1,31; ⁽²⁾ srov. Jan 8,44; ⁽³⁾ Mt 26,49;

⁽⁴⁾ srov. Mt 26,24; ⁽⁵⁾ resp. žalm 34

Liturgická čtení

1. čtení - Joz 24,1-2a.15-17.18b

Jozue shromáždil všechny kmeny Izraele do Sichemu a svolal přední muže Izraele, jeho náčelníky, soudce a pisáře. Když předstoupili před Boha, řekl Jozue všemu lidu: „Jestliže se vám nelíbí sloužit Hospodinu, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda bohům, kterým sloužili vaši předkové za řekou Eufратem, či bohům Amoritů, v jejichž zemi přebýváte. Já však a má rodina budeme sloužit Hospodinu!“ Lid odpověděl: „Daleko ať je od nás myšlenka, že bychom opustili Hospodina a sloužili cizím bohům. Vždyť Hospodin je náš Bůh. On vyvedl nás a naše otce z egyptské země, z domu otroctví, a udělal před našima očima tyto veliké divy a chránil nás po celé cestě, kterou jsme šli, a mezi všemi národy, jejichž středem jsme procházeli. I my chceme sloužit Hospodinu, neboť je náš Bůh!“

2. čtení - Ef 5,21-32

(Bratři a sestry!) Podřizujte se jeden druhému z úcty ke Kristu. Ženy ať jsou podřizeny svým mužům, jako kdyby to byl sám Pán. Muž je totiž hlavou ženy, podobně jako je Kristus hlavou církve, sám spasitel svého tajemného těla. Jako je církev podřizena Kristu, tak i ženy mají být svým mužům podřizeny ve všem. Muži, každý z vás ať miluje svou ženu, jako Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni, aby ji posvětil a očistil koupelí ve vodě a slovem. Tím si chtěl církev připravit slavnou, bez poskvrny, vrásky nebo něčeho takového, aby byla svatá a bez vady. Tak také muž má mít svou ženu rád jako vlastní tělo. Kdo má svou ženu rád, projevuje tím lásku sám sobě. Nikdo přece nemá v nenávisti vlastní tělo, ale dává mu jíst a přeje mu. Tak i Kristus jedná s církví, protože jsme údy jeho těla. „Proto opustí člověk otce i matku a připojí se k své manželce, a ze dvou se stane jen jeden člověk.“ Toto tajemství je veliké; mám na mysli vztah Krista a církve.

Evangelium - Jan 6,60-69

Mnozí z Ježíšových učedníků řekli: „To je tvrdá řeč! Kdopak to má poslouchat?“ Ježíš věděl sám od sebe, že jeho učedníci na to reptají, a proto jim řekl: „Nad tím se pohoršujete? Co teprve, až uvidíte Syna člověka, jak vystupuje tam, kde byl dříve? Co dává život, je duch, tělo nic neznamená. Slova, která jsem vám mluvil, jsou duch a jsou život. Ale jsou mezi vámi někteří, kdo nevěří.“ Ježíš totiž věděl od začátku, kdo jsou ti, kdo nevěří, a kdo je ten, který ho zradí. A dodal: „Proto jsem vám říkal, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“ Proto mnoho z jeho učedníků odešlo a už s ním nechodili. Ježíš tedy řekl Dvanácti: „I vy chcete odejít?“ Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života, a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.“

TADY JE ZASE!

P. Sineux vyprávěl při jedné obnově 29. července 1964 tento příběh. Protestantický pastor ve Skotsku měl ve své farnosti několik katolických rodin původem z Irska. Velice ho to hnětlo a jako vášnivý protestant se snažil tyto rodiny přivést k protestantství. Obracel se v této věci především k dětem.

Jednoho dne potkal cestou malé osmileté děvče z katolické rodiny. Přátelsky dívku oslovil a požádal ji, aby se pomodlila nějakou modlitbu. Slibil jí za to několik drobných, když se pomodlí dobře. K velké pastorově spokojenosti začalo se děvče ihned modlit Otče náš. Pak ji vyzval ještě k další modlitbě. Dítě tedy pokračovalo modlitbou Zdravas Maria. Pastor ji však ihned přerušil a řekl: „To není modlitba. Nemůžeme se modlit k ženě, nýbrž jen k Bohu.“

Po chvíli rozpaků začalo se děvče modlit Věřím v Boha a pastor ji hned povzbudil. Ale když došlo na slova „Narodil se z Marie Panny“, se děvče zarazilo a povzdechlo: „Tady je zase. Co s tím mám udělat?“ Jak pastor později přiznal, byl z toho velice sklíčený. Dal dítěti dvě mince, rozloučil se s ním a otrešen spěchal domů.

Tady je zase, tato Panna Maria, o které se ve Věřím tak často modlil, aniž na to myslel. A ona se nachází v centru křesťanské víry! A to byl počátek jeho dlouhých úvah, které nakonec vedly k tomu, že přestoupil do katolické církve. Jako katolický kněz pak občas vyprávěl tento svůj zážitek, který změnil jeho smýšlení.

Podle Recueil Marial 25/1991

Úpadek kněžství

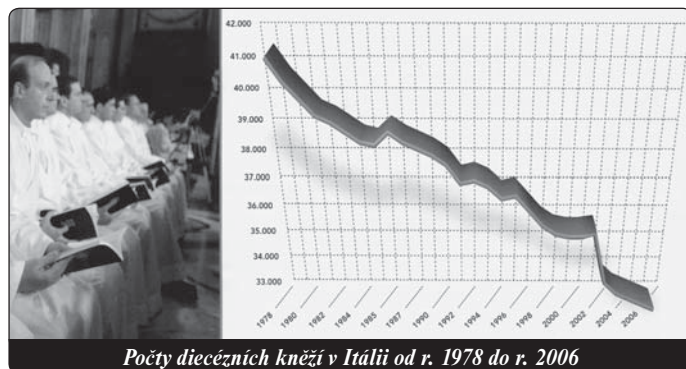
Od roku 1978 drasticky poklesl počet kněží v Itálii i ve světě. Církevní ročenka dokumentuje dramatickou situaci a klade otázky.

Nakladatelství Libreria Editrice Vaticana vydalo nedávno poslední svazek *Annuarium Statisticum Ecclesiae* s čísly o kněžích, seminaristech, odchodech z kněžství a seminářů i čísla týkající se věřících (křty, první svatá přijímání, biřmování atd.). Sledování pouhých čísel jistě nemůže změřit Boží milost na zemi, ale statistické údaje mají svou vnitřní hodnotu, jsou svým způsobem fotografií situace katolické církve v Itálii a ve světě. Jsou to statistiky, které vyžadují vysvětlivky a klíče ke čtení a které pak přináší překvapující číselnou realitu. Z celé ročenky jsme analyzovali především údaje týkající se kněží, tedy služby, kterou uvedený text označuje výrazem „Síla práce pro apoštolát“.

Kněží v Itálii

Podle posledních údajů k roku 2006 je v Itálii 33 409 diecézních kněží. V roce 1978, kdy zemřeli Montini a Luciani a na papežský stolec nastoupil Wojtyła, bylo jich 41 627, tedy o 25 % více. Je to významný pokles, a to po desetiletí, které sice rovněž přineslo pokles, ale značně menší. V roce 1971 bylo kněží v Itálii 42 603, tedy jen o tisíc více. Faktory tohoto poklesu jsou zřejmé: přírůstek, te-

dy počet svěcení, je menší než počet odchodů (počty odložené kněžského šatu zůstaly konstantní). Tedy po desetiletí mírného poklesu následuje rychlý úbytek, který redukoval počet služebníků oltáře v Itálii o čtvrtinu. Podle statistické ročenky biskupské konference je úbytek řeholních kněží ještě drastičtější: z 21 500 v roce 1978 na 13 000 v roce 2007, tedy pokles o 40 %.

Počty diecézních kněží v Itálii od r. 1978 do r. 2006

Je zajímavé také zjistit průměrný věk kněží, kterým jsou svěřeny italské farnosti. Můžeme vyjít z konstatování, že v období 1978–2006 bylo 13 430 kněžských svěcení, tedy 20 000 z 33 409 kněží v činné službě (60 %) bylo vysvěceno před rokem 1978, posledním rokem pontifikátu Pavla VI. Můžeme tedy konstatovat, že věk kněží je spíše vyšší. A skutečně – údaje Ústředního úřadu pro klérus

uvádějí, že průměrný věk kněží v roce 2003 je 60 let a 13 % z nich je starších než 80 let, jen 19 % mladších než 40 let.

Italský klérus vyžaduje silnou zahraniční posilu, aby mohl dostat požadavkům církve a věřících.

Vyhledka do budoucnosti

Vzhledem k tomu, že kněží stále stárnou, nestane-li se zárak, poroste úmrtnost do tragických rozměrů. Tu je možno předvídat poměrně reálně, zatímco předpověď přírůstků závisí na mnoha faktorech. Podle scénáře, který bere v úvahu skutečnost, že mezi roky 1993

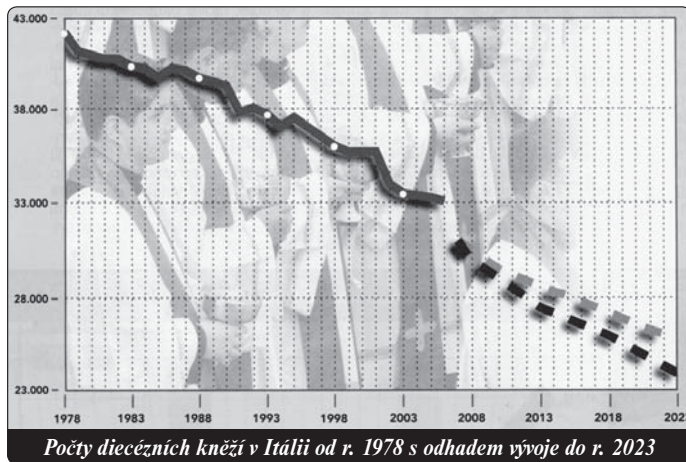
a 2003 přibývalo ročně v průměru 42 kněží, bude v roce 2023 počet kněží činit 22 800, to je počet o 30 % nižší než v roce 2006.

Ještě nižší počet předpokládá druhá hypotéza, která bere v úvahu také pokles porodnosti. Pokud budou nové ordinace sledovat pokles počtu italské mládeže, dostáváme se na počet 21 300, tedy na pouhé dvě třetiny dnešního počtu.

Svou roli ovšem hraje počet kněží, kteří přicházejí do Itálie ze zahraničí. Hypotézy počítají se stálým počtem, může ovšem nastat případ, že i ve východní Evropě, Latinské Americe a Africe dojde k poklesu kněží a ke snížení počtu kněží vyslaných do Itálie. Navíc ročenka konstatuje, že semináře se stále více vyprazdňují.

Kněží ve světě

Negativní tendence ve vývoji počtu kněží není typická jen pro Itálii, ale týká se všech západ-

Počty diecézních kněží v Itálii od r. 1978 s odhadem vývoje do r. 2023

ních států. Od r. 1978 do 2006 poklesl počet kněží v Severní Americe o 17 % a v Evropě o 20 %. Naopak ve stejném období se počet kněží v Africe zčtyřnásobil (z 5500 na 22 000) a v Asii vzrostl o 137 % z 12 700 na 30 000. V Latinské Americe se počet téměř zdvojnásobil z 23 500 na 43 500 (+86 %). Tento počet však nedrží krok s růstem nově pokřtěných (5 % proti 48 %).

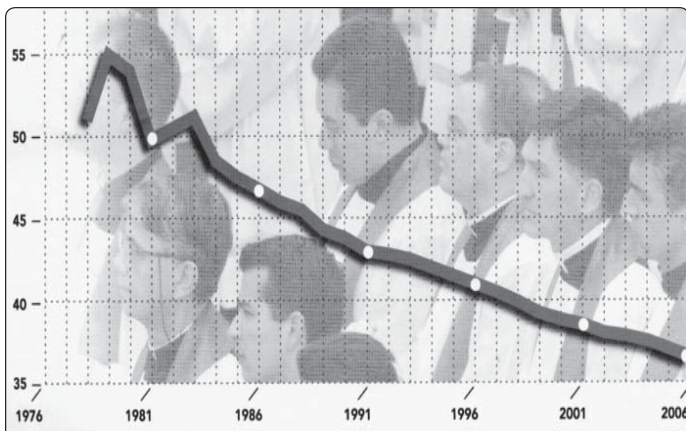
Jinak vypadá křivka týkající se řeholních kněží. Jejich značná mobilita ztěžuje hodnocení, nicméně můžeme konstatovat, že v letech 1978–2006 došlo k citelnému poklesu počtu o 14 %. Nejsilnější je tento pokles v Severní Americe (–36 %) a v Evropě (–22 %). V Latinské Americe ubylo překvapivě 8 % řeholních kněží. V Africe, kde diecézních kněží značně přibývalo, je přírůstek řeholních kněží stabilní. Jediný světadíl, kde řeholních kněží přibývá, je Asie (z 13 500 na 21 000, +57 %).

holních kněží přibývá, je Asie (z 13 500 na 21 000, +57 %).

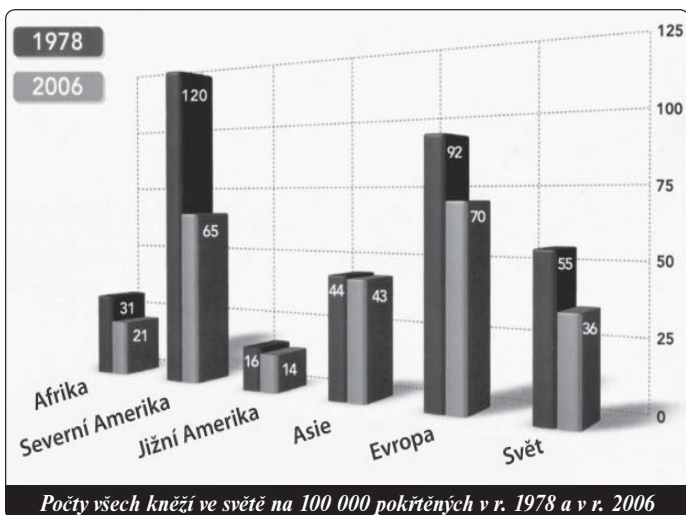
V mnoha částech světa naopak roste počet pokřtěných. Ze 764 milionů vzrostl počet pokřtěných na 1 miliardu 131 milionů. V roce 1979 připadalo ve světě na 100 000 pokřtěných 56 kněží, na konci zkoumaného období je to jen 36. V Severní Americe je tento pokles 50 % (ze 120 na 65) v Evropě z 92 na 70, v Africe z 31 na 21, v Latinské Americe z 16 na 14, v Asii ze 44 na 43. Největší počet věřících na jednoho kněze připadá v Latinské Americe: 7000. V Evropě a Severní Americe je to 1500, v Asii 2300.

Z holé statistiky vyplývá, že se potvrzují slova Benedikta XVI. z dopisu biskupům 10. března 2009: „V naší době v rozsáhlých oblastech země panuje nebezpečí, že víra zhasne jako plamen, který nemá potravu.“

30giorni 5/2009 (kráceno)

Počty všech kněží ve světě na 100 000 pokřtěných od r. 1978 do r. 2006

Počty všech kněží ve světě na 100 000 pokřtěných v r. 1978 a v r. 2006

Dokonalá Boží ozvěna

Pro turistu, který se ocitne v údolí mezi skalami, je velkým potěšením slyšet několikánásobně ozvěnu svého jódlování nebo zvolání. I v mezilidských vztazích je potěšující, když člověk cítí, že jeho slova nacházejí ozvěnu. Naopak je to skličující, když řečník cítí, že se jeho slovo nesetkává s žádným ohlasem. To platí i pro vztah mezi Bohem a člověkem.

Již Jeremiáš říká: „Neposlouchali jste proroky, nenaklonili jste svůj sluch, abyste je slyšeli.“ Bůh však se postaral o to, aby jeho nejsvětější nabídka lásky nebyla odmítnuta, totiž jeho vtělení.

Ve Zlaté knize svatého Ludvíka Marii Grigniona z Montfortu je Panna Maria označena za „dokonalou Boží ozvěnu“. Můžeme říci, že Maria na Boží nabídku, aby se stala Matkou Boží, odpověděla trojí ozvěnou. Dokonalou ozvěnou víry, dokonalou ozvěnou chvály a dokonalou ozvěnou lásky.

Když k ní přišel archanděl Gabriel, aby jí oznámil: *Duch Svatý na tebe sestoupí a moc Nejvyššího tě zastíní, proto také dítě, které se z tebe narodí, bude svaté a bude nazváno Syn Boží*, tu Ma-

ria řekla: *Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.*

Když Maria spěšně přišla k příbuzné Alžbětě, ta jí vyšla vstříc, a jak říká originální řecký text, křičela, aby to slyšela nejen Maria, ale všichni lidé: *Blahoslavená jsi, že jsi uvěřila, co ti bylo řečeno od Pána!* Alžběta poznala jako první, že Maria je dokonalá ozvěna víry.

Tuto Alžbětinu chválu si však Maria nenechala pro sebe, nýbrž ji ihned předala Pánu, když zazpívala Magnificat. Ten našel ozvěnu jako žádná jiná píseň. V zatím uplynulých stáletích se ho dodnes modlí všichni kněží a řeholníci denně, někdy dokonce slavnostním způsobem. Byl také zhudebněn významným skladatelem.

Po této ozvěně chvály následovala i ozvěna lásky, oné lásky, která pak kráčela až pod kříž. Tam ji světil Ježíš svému milovanému učedníkovi Janovi jako zástupci celého lidstva.

Co jiného měla po sobě Maria zde na zemi zanechat, když se vrátila ke svému Synu, když zde již každým vláknem svého srdce byla jedinečnou ozvěnou Boha ve víře, ve chvále a v lásce?

Z VISION 2000 - 4/2009

MARIA, PŘIJMI OBĚŤ UBOHÉHO HŘÍŠNÍKA

Ó Maria, milované Boží dítě, kéž bych ti byl obětoval a zasvětil první léta svého života, tak jak tys to učinila Pánu v chrámě! Ale běda! Tato první léta jsou velmi vzdálená! Tolik drahocenného času jsem použil jen k tomu, abych sloužil světu a poslouchal jsem jen hlas svých vášní. Ale je lepší sloužit alespoň pozdě, než zůstat neposlušný.

Proto k tobě dnes přicházím, abych se dal zcela do tvých služeb, a tvým prostřednictvím zasvěcuji svému Stvořiteli ty dny, které mi na zemi ještě zbývají. Dej mi svého ducha, abych ti ustavičně patřil, a své srdce, abych tě stále miloval.

Prosím tě naléhavě, svatá Panno, pro tvé vzpomínky na nevylovnou útěchu, kterou jsi zakusila, když ses v chrámě zasvětila Bohu, přijmi oběť ubohého hříšníka. Pomáhej mé slabosti a vypros mi svou mocnou přímluvou u Ježíše milost, abych mu zůstal věrný až do smrti a abych ti z celého srdce celý život sloužil tak, abych mohl mít účast na věčné blaženosti vyvolených.

Svatý Alfons Maria de Liguori

Bůh se nás bude ptát na děti

Všichni jsou vyzváni, aby se zasazovali za život – s Herbertem Heißenbergerem rozmlouvá Christof Gaspari

Herbert Heißenberger již jedenáct let – za slunce, za deště, v zimě, za bouře – stojí před potratovou klinikou ve Vídni a brání nenarozené děti. Zažívá mnoho odmítání, ale také obšťastňující okamžiky, kdy odvrátí ženy od jejich nešťastného kroku a děti jsou zachráněny.

Potřebuje člověk k takovému nasazení zvláštní školení?

Ano, školíme své spolupracovníky pro tuto službu intenzivně a profesionálně. To je velice důležité. Stojíme v duchovním boji. Jde o to, abychom ženy, které jdou k potratu, odpovídajícím způsobem oslovili. Musí cítit: Zde jsou lidé, kteří mě chtějí podpořit, jsou zde pro mne. To je před klinikou naše podstatná úloha.

Co to konkrétně znamená?

Jde tu na jedné straně o modlitbu, to je duchovní stránka věci. Dnes jsem v jednom případě upozoroval, že ženy, které jdou k potratu, cítí hluboce ve svém srdci, že v sobě nesou lidský život, který by vlastně měl být chráněn a přijímán. Ale toto vědomí je zavaleno po desetiletí hlásanou mentalitou odmítající život, bránící se před ním ze strachu o budoucnost. A zde je důležité dodat ženám odvahy. Na druhé straně je nutné vidět konkrétní situaci ženy, abychom jí mohli nabídnout konkrétní pomoc, zbavit ji pocitu, že to nezvládne. To jim stále namlouvají. Obyčejně vyvíjí okolí na ženu nátlak, nikdo jí k dítěti nedodává odvahy. To všechno zasypává to, co v ženě doopravdy je.

Jak je možno proniknout až k nejhlubšímu nitru ženy?

To může jenom Bůh. On ví, co v lidském srdci je. Proto je tak potřebná modlitba.

Můžete to osvětlit na konkrétním příkladu?

Dnes přišla jedna žena, která čeká páté dítě, je v 10. týdnu

těhotenství a chce si domluvit termín potratu. Má chaotický život, je rozvedená, ale udržuje styky se svým bývalým mužem a nyní čeká jeho dítě. Úřad péče o mládež jí všechny děti odňal a sdělil jí, že jí odejme i toto. Jak tíživá situace! Byla zde ve středisku, cítila se dobře, my jsme jí poradili a doufáme, že se rozhodne pro dítě. Máme totiž jednu zkušenost: každé těhotenství je šancí, že se matka stabilizuje, že dozraje. V tom ji můžeme podporovat. Snad pak Úřad pro mládež uvidí výsledky a dítě jí ponechá.

Jak je možno podporovat takovou stabilizaci?

Konkrétní pomocí. Když jsou problémem dluhy, jednáme s věřiteli o splátkách. Provázíme ženu v jejím těhotenství, podporujeme ji, modlíme se za ni. I tam, kde jsou okolnosti dramatické, pozorujeme, že těhotenství nabízí šanci nového začátku a nového uspořádání vztahů. V konkrétním případě: buďto vztahy k bývalému muži nechat zcela padnout, anebo je stabilizovat. Nejdříve je nicméně důležité převést ženu přes fázi, ve které může podstoupit potrat, protože ve svém srdci, jak říká, vlastně potrat nechce...

Je adopce perspektivou, která může ženu přimět, aby dítě donosila?

Je zajímavé, že mnoho žen raději dítě potratí, než by ho daly k adopci. Je to obrácené myšlení: chci dítě ušetřit utrpení, že bylo dáno pryč. Není milováno. Raději ať zemře teď, bude mnohého ušetřeno. Zcela falešná představa.

Co je možno proti takovým představám udělat?

Velice se mě vždy dotkne, když matky říkají: „Kde jste byli tehdy, když jsem potratila? Dnes jsem přišla k vyšetření.“ Tato otázka je vlastně položena nám všem. I Bůh se bude ptát dnešních lidí: „Kde jste byli, když byly vražděny desetitisíce? Copak jste to neviděli?“ Na to se nás budou ptát i naše děti a vnuci. Nebereme vážně svou odpovědnost za matky. A tak se dostáváme zpět k naší službě. Když jde kolem nás žena pět minut před termínem svého potratu, je pro ni důležité, aby potkala lidi, kteří chtějí zachovat život dítěte v jejím lůně. P. Reilly, kterému vděčíme za tento náš koncept, říká: „My, kteří se modlíme zde v kapli a doma a kteří jsme na ulici před klinikou, jsme pro dítě, které zemře a které kromě nás nemá nikoho, od koho by pocítilo náklonnost.“ Žena je na cestě k potratu oslovena, může odmítnout, což v mnoha případech udělá, ale rozhodující je, že je zde někdo, kdo trpí s ní. A když jsem předtím přijal ve svatém přijímání Ježíše, mám u sebe zvláštní Boží náklonnost. Až bude mít potrat za sebou, jednou v životě si vzpomene na to, že na cestě k potratu potkala lidi, kteří jí neoklamali, kteří to s ní mysleli dobře.

Pak uzná: Ti lidé měli pravdu – a moje matka a moje přítelkyně to sice myslely dobře, ale zavedly mě na špatnou cestu. Je proto důležité, že jsou na tomto místě přítomni lidé, kteří se modlí a milují. Pro potomky je důležité, aby zde byli lidé, kteří tuto tragédii zviditelňují, kteří se staví na odpor proti duchu

Herbert Heißenberger

vraždění. Přesně tak jako žijeme z toho, že zde byl kdysi odpor proti nacismu a komunismu, tak je důležité, abychom kladli odpor v této věci.

Oslovujete také ženy po potratu?

Některé ženy jsou velice dojaty, když je po potratu láskyplně oslovíme, nabídneme jim růženec. Mnohé ho odmítnou. Některé o něho naopak požádají. Pro většinu začíná určité ulehčení: Mám to za sebou. Ale situace se opět vynoří v celé jasnosti. Pak zbývá jen zachraňující pomoc, která přichází od Boha. Protože žádný člověk jí nemůže její vinu vyléčit. Dítě patří Bohu a ona potřebuje jeho záchranou pomoc.

Jak prožíváte tento duchovní boj?

Cítíme, že stojíme v boji o duše matek, které jdou k potratu, a o duše doprovázejících osob. Cítíme, jak jsou svedeny. Zlý se pokouší zbavit duše odvahy. Jak to prožívám? Že je moje nabídka v rozporu s tím, co ženu a její doprovod vede. Pak jsou zde výčitky, které vidí, když se podívá na naše obrazy: matka s dítětem ve dvanáctém týdnu a pak plačící žena a utracené dítě. To vyvolává rozpor. Zmatek spočívá v tom: problémem je pro ně obraz a nikoliv to, co se pak v prvním poschodí skutečně stane! Je tu snaha uchránit ženu před obrazem, nikoliv však před reálným potratem, který se skutečně stane a který má ty nejtěžší následky. Obraz vlastně ukazuje pravdu. Pravda souhlasí s tím, co má žena ve svém nitru, kde je přítomna Trojice,

POTVRZENÝ ZÁKAZ

Prefekt Kongregace pro liturgii kardinál Canizares potvrdil, že katolický politik, který se zasazuje za uzákonění potratu, nemůže přistupovat k svatému přijímání. Nachází se totiž ve stavu těžkého hříchu a takové přijímání by bylo rouháním. Zákaz tedy sleduje duchovní prospěch politika. Je úkolem biskupů, aby v této věci formovali svědomí svých věřících.

SMRTELNÉ NÁSLEDKY PILULKY

Italské ministerstvo práce a zdraví zvažuje, zda povolit antikoncepční pilulku RU 486. Je známo ve světě 29 případů, kdy ženy na následky pilulky zemřely. Farmaceutický dodavatel tvrdí, že šlo o vedlejší účinky tohoto preparátu. *Kath-net*

ale je překryta duchem doby, a pak jsme svědky vnitřní rozvrácenosti lidí.

Zažijete tedy mnoho odporu?

Ano. Když před potratovou klinikou stojí žena a modlí se růženec, vyvolává to odpor. Mnozí si stěžují na sestru Maresu, ačkoliv se tam jen tiše modlí. Starší sestra nepředstavuje žádné ohrožení. Tu poznáváme duchovní boj. Lidé reagují na pravdu, kterou zastupujeme, na Krista, který je život. Lidé hluboce v nitru poznávají, že vlastně jsou na špatné cestě. Že se k nám chovají zle, je typická vyhýbací strategie. Proto je naše přítomnost před klinikou tak důležitá. Vnásíme do temnoty dar Kristova vykoupení.

Vaše činnost není beze sporů ani v samotné církvi...

Skepse je pochopitelná také kvůli mediálnímu zpravodajství. Nyní však pozorujeme, že jsme více uznáváni. Krok za krokem se otevírají dveře. Je krásné pozorovat, jak Bůh uvolňuje cesty. Je důležité, když nevzniká dojem, že stojíme na periferii církve. Mezitím sloužilo již více biskupů mše svaté na náš úmysl.

Můžete vyprávět o nějakém úspěchu v této práci?

Zcela aktuálně: Včera jsme obdrželi SMS od jedné ženy, o jejíž dítě se velice bojovalo. Její přítel vyvíjel velký nátlak na potrat. Dnes má dítě několik měsíců a žena nám děkuje za pomoc, kterou obdržela. Všechno je nádherné, dítě je sluníčko. I přítel k ní přišel, a má dnes z dítěte radost. Tak jsou ženy, které provázíme během těhotenství, ale jsou i takové, o jejichž kladném rozhodnutí se dovídáme až dodatečně. Ale víme, že děláme více dobra, než vidíme.

Než dojde k pozitivnímu rozhodnutí, musí to být velmi náročné...

Poslední týden jsem mluvil s jedním velmi mladým párem. Ji bylo 15, právě začala s učením.

Oslovil jsem je, reagovali na obrazy, ale šli dále, pak se ale postavili u výstavní skříňky, dívali se na obrázky „pro life“. Oslovil jsem je ještě jednou. Měli starosti: Co bude se studiem? A co řekne matka? Má tři děti, poslední má šest měsíců. Jsou ochotni přijít do poradny, naslouchali se zájmem, ale nakonec vstoupí do kliniky. Dívka drží v ruce model 12 týdnů starého dítěte. Vycházejí po hodině a půl. Děvče vypráví: Žena v poradně kliniky jí vzala z ruky model dítěte a hodila do kbelíku na odpadky. To byl pro dívku takový šok, že prohlásila: „Tak se sebou zacházet nenechám.“

Je takové nelaskavé jednání v klinikách běžné?

Tam jednájí s člověkem jako s číslem. Potraty postupují jak na běžícím pásu. Mnoho žen to prostě nevydrží. Ptají se: „Co to se mnou dělají?“

Jak to s děvčetem pokračovalo?

Matka nereagovala tak zle, jak se obávali. Ale děvče muselo kvůli komplikacím do nemocnice. Sestra Marese ji byla již navštívit. Jsme s ní ve styku. I v tomto případě je zjevné: Bůh nás vede krok za krokem, aby toto dítě bylo zachráněno. Jistě, situace se opět vyhrotí, až bude zase doma. Ale musíme ji dále provázet.

Na co reagují oslovené ženy nejvíce?

To nevíme. Někdy zaseme nad tím, co se děje. Jeden příklad: Jeden muž, jeho a že-

nu jsem zdánlivě marně oslovil, vyšel ven, aby si udělal kávovou přestávku. Oslovil jsem ho a stáli jsme u dveří kavárny. Náhle řekl: „Dobře, jdu ještě jednou nahoru!“ Proč, to jsem nevěděl. A za chvíli vyšli oba, zřejmě bez potratu. Na tomto příkladu je zřejmé, jak je důležité tyto lidi oslovovat a nevzdávat se příliš rychle. Ale nemá cenu někoho dlouho přemlouvat.

Změnilo se za posledních deset let duchovní klima?

Co víme jistě, na této klinice, u které stojíme už 12 let, se počet potratů zřetelně snížil. Klinika omezila své provozní prostory. Co zde zmohla modlitba a adorace a mše svaté, těžko říct. Můj dojem je, že ženy více přitakají životu. Ale potratová mentalita zpusťovala mnoho duší. Nezůstali toho ušetření ani katolíci. I ti, kteří chodí pravidelně v neděli do kostela, jsou tím ohroženi.

Co tím míníte?

Když se ocitnou v konkrétní situaci, že čekají nechtěné dítě, vypadá svět jinak. Satan je slizký, a to velice. Odporovat účinně – to vyžaduje život sycený svátostmi a účinnou ochranu modlitby. Bez této pomoci jsem mohl i já být obětí této vlny. Myslí tím své dřívější názory. I já bych pokládal postižené dítě nebo znásilnění za dostatečný důvod k potratu.

A co na to říkáte dnes?

Stále totéž. Mohu říct k dítěti ano jen proto, že toto ano říká Bůh. Když se totiž podívám na ženu v této situaci, je to z lid-

ského pohledu takřka zoufalé. Ale udělali jsme jednu zkušenost: jakmile se k dítěti řekne ano, náhle se vyřeší mnoho situací, které se dříve zdály nepřekonatelé. Kde nevidíme žádné východisko, může Bůh otevřít dveře. Když se žena propracuje k přijetí dítěte, změní se na příklad situace zadlužení i lidských vztahů. Protože byla přinesena oběť, může Kristus osvětlit srdce. A mnohdy stačí docela malé povzbudivé slovo, aby žena udělala tento krok. Vlastně je to zcela normální situace povzbudit ženu pro dítě. Nenormální je právě nabízet jí za 500 € potrat.

Jaké je vaše poselství pro nás?

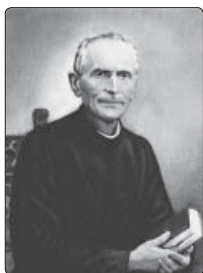
Každý má možnost zachránit život. Kdekoli je dítě na cestě, musíme ho z celého srdce uvítat. Musíme to dělat vědomě. Bůh chce, aby každé dítě žilo. Má s ním obdivuhodný plán. Proto se musí o každém dítěti mluvit co nejpozitivněji a nejkrásněji. To neznamená zapírat těžkosti. Ale problémy patří k životu. Musíme snášet i partnera, spolupracovníka a šéfa na pracovišti. Proto musíme snést i dítě. Ale radost, jakou děti přinášejí – jako sedminásobný otec to mohu říct –, je mnohem větší. Při našem nejmladším, teď je mu devět měsíců, odměňuje radost z něho stonásobně starosti, které s ním máme.

Když každý mluví pozitivně o dítěti, které je na cestě, když říká, že je to radost, je ochoten přispět svým dílem, když se objeví těžkosti – ty jsou realita, pokládá je za překonatelné, dodá to matce odvahy, aby dítě přijala. Někdy stačí úsměv. Nebo řekneme dceři: „Dám ti něco pro spolužačku, která čeká dítě...“ nebo někdo zprostředkuje kontakt na nás, na učitele náboženství nebo na toho, kdo umí dodat odvahy k dítěti. Mnoho matek přijme své dítě, když najde ve svém okolí někoho, kdo se na to dítě těší.

Z VISION 2000
přeložil -lš-

Blahoslavený Michal Rua

Jednoho rána roku 1847 svatý Jan Bosco rozdával medailky dětem, které se k němu seběhly. Jeden chlapec, asi desetiletý, bázlivého vzezření, se tlačí dopředu a natahuje ruku. „To jsi ty, Michale? Co chceš?“ – „Medailku.“ – „Medailku? Ne. Něco lepšího.“ – „A co?“ – „Nastav dlaně, je to pro tebe!“ Don Bosco natahuje levici, která je prázdná, a druhou rukou nad ní pohybuje, jako by něco dělal na polovinu, aby ji nabídl chlapci. „Nuže, vezmi si, ber, říkám ti.“ – „Vezmi, ale co? Ruka zůstala prázdná. Chlapec si

klade otázku, co tím chtěl Don Bosco říct. O několik let později mu světec hádanku vysvětlil: „Drahý Michale, ty a já se budeme v životě o všechno dělit, o bolesti, o práci, odpovědnost, radosti i všechno ostatní budeme mít společně.“

Michal Rua se narodil v Turíně 9. června 1837 jako poslední z devíti dětí. Jeho otec Jan Křtitel Rua zemřel 2. srpna 1845. Jednu podzimní neděli vstoupil k nim Don Bosco. Přistoupil k chlapci, položí mu ruku na hlavu a nezvykle se na něho zadívá. Michala si podmaní dobrota mladého kněze, který se ho prozřetelnostně ujímá jako opatrovník dva měsíce po smrti jeho otce.

3. dubna 1846 odchází chlapec k Donu Boskovi na periferii Valdocca. Při rozvoji svého díla uplatňuje Bosco jednu metodu, kterou již nikdy nezmění: dává vystoupit ze skupiny některému jedinci, který je schopný skupinu inspirovat a vést. Říká jim „kápo“. Jednoho dne r. 1850 se ptá Michala: „Co chceš dělat příští rok?“ – „Vrátím se k mamince, abych jí pomáhal.“ – „Nelíbilo by se ti studovat a stát se knězem? Co bys tomu řekl?“ – „Řekl bych ihned ano. Ale co řekne maminka?“ – „Pověz jí to a pak

mi řekneš, jak jsi pochopil.“ Odpověď křesťanské matky je jasná: „Vidět tě jako kněze by bylo největší radostí mého života. Řekni Donu Boskovi, že souhlasím, zatím pro tento rok, na zkoušku.“ Chlapec utíká k Donu Boskovi oznámit dobrou novinu. Don Bosco mu položí ruku na hlavu. V jeho pohledu září nesmírná naděje. A v očích chlapce se zračí nesmírná radost.

Michal pokračuje ve studiu pod dohledem Dona Boska. Zpočátku mu překáží určitá pohodlnost, ale brzy se dostaví naprostý úspěch. R. 1851 ztrácí svého bratra Aloise, pak v roce r. 1853 dalšího bratra Jana Křtitele. „Teď bude řada na mně,“ říká Donu Boskovi. Ale světec mu předpovídá 55 let života. Volný čas, který mu zbývá po studiu, tráví v Boskově oratoři, kde plní tisíce nejrůznějších úkolů k radosti svého učitele. Stává se zkušeným vůdcem pro nové mladé lidi, kteří k Donu Boskovi přicházejí.

14. září 1853 bere Don Bosco Michala k sobě a 3. října obléká jeho i dalšího druha Roccettiho do kleriky. K těmto prvním se brzy připojí další. 26. ledna je Don Bosco shromáždí ve svém pokoji a navrhuje jim zvláštní druh noviciátu, po kterém mohou složit řeholní sliby. Přijímají jméno „salesiáni“ na památku svatého Františka Saleského, který svou dobrotou a přesvědčivostí dokázal přivádět duše k obrácení.

Tito první salesiáni se dávají do služeb chlapců: tráví s nimi všechnen čas, dávají večerní kurzy, vedou je při divadelních zkouškách, při tělocviku a hrách, přivádějí je ke svátostem. Mají před sebou zářivý příklad Dona Boska: „Z pozorování Dona Boska jsem měl obrovský prospěch, sledovat i jeho nejpokornější jednání bylo více než číst a rozjímat o asketických knihách.“

O rok později skládá Michal soukromě první řeholní sliby. Jeho činnosti se rozrůstají, je jmenován učitelem matematiky, prefektem, dohlížitelem v jídelně, na dvoře a v kapli. Protože je stále v blízkosti chlapců a slyší jejich rozhovory, věnuje každému z nich pozornost, snaží se jim pomáhat, povzbuzovat je, zaměřovat jejich vůli na cestu duchovní formace. Vyučuje také náboženství a večer mu Don Bosco diktuje dějiny Itálie, které mají nahradit tendenční učebnice. Všechna tato celodenní práce mu nebrání, pokračovat ve studiu filozofie a pak teologie ve velkém semináři. Jeho přehledy z lekcí jsou přesné a jasné. V roce 1858 doprovází Michal Rua Dona Boska do Říma, kde světec představí papeži Piu IX. návrh salesiánské řehole. 18. prosince 1859 je salesiánská kongregace oficiálně založena. Zakladatel je určen za hlavního představeného a Michal Rua je jmenován spirituálem společnosti.

Nakažlivá svatost

28. července 1860 přijme Rua kněžská svěcení. Don Bosco mu dá písemně určité pokyny: „Budeš muset mnoho pracovat a trpět. Není růže bez trní a ty víš, že je třeba projít Rudým mořem a pouští, než se přijde do zaslíbené země. Snaž se zkoušky s odvahou; i uprostřed utrpení budeš pociťovat útěchu a pomoc od Pána. Abys mohl splnit na zemi své poslání, dodržuj tyto rady: příkladný život, nejvyšší rozvážnost, vytrvalost v práci a službě pro duše, absolutní učenlivost k vnuknutím Nejvyššího, ustavičná válka proti peklu, neochvějná důvěra v Boha.“

V říjnu 1860 ho Bosco jmenuje ředitelem školních tříd. Již počátek jeho působení se vyznačuje vlivem, jaký měl na chovance, nadpřirozenou atmosférou, která ovládala duše, nakažlivostí svatosti, která postihla všechny. Jeden svědek tohoto období později napíše: „Mnoho našich spolužáků bylo nejen dobrých,

ale vynikajících, byly to právě vzory zbožnosti, sladkosti a pokání, živé a zářící příklady. Mladí lidé, kteří by za všechno zlato světa nepřipustili jediný těžký hřích.“

Tohoto výsledku dosahovali díky milostem z častého přijímání svátostí. Don Bosco byl zastáncem každotýdenní zpovědi, spojené s pevným předsevzetím vystříhat se hříchu, což je nejlepší přípravou na svaté přijímání: „Vrcholným bodem k dosažení opravdové mravnosti je nenahraditelně častá zpověď a časté svaté přijímání, provedené co nejlépe.“ Dodává také: „Časté svaté přijímání je velký sloup, který podpírá hmotný i morální svět, aby neupadl do záhuby. Věřte mi, nepřeháním, časté přijímání je sloup, na kterém spočívá jeden pól světa. Druhý spočívá na úctě k nejsvětější Panně.“ Don Rua dosvědčuje: „Náš zakladatel nevynechal žádnou příležitost k doporučení častého svatého přijímání; byl to základ našeho výchovného systému. Ti, kteří to nepochopili, jsou vždy nuceni sáhnout k přísnému donucování.“

Růst počtu salesiánů dovoluje Donu Boskovi otevřít malý seminář v Mirabellu. Don Rua je 20. října 1863 jmenován jeho ředitelem. K cenným radám, které dal Don Bosco mladému knězi ve věku 26 let, patří, aby se vyvaroval úskalí aktivismu a věnoval velkou pozornost fyzickému i duševnímu utrpení svých svěřenců. V salesiánské kronice je zápis: „Don Rua si v Mirabellu počíná jako Don Bosco. Je ho možno vidět vždy obklopeného chovanci, které si získal svou laskavostí a kteří touží slyšet ho, jak mluví o tisíci zajímavých věcech. Na začátku roku doporučil personálu, aby neprojevoval příliš vysokou náročnost, aby netrestali chovance za jejich chyby, aby uměli přivřít oko. Po obědě je vždy mezi chlapci, hraje si s nimi a zpívá.“

(Dokončení příště)

*Podle webové stránky
Kongregace pro klérus
Annus Sacerdotalis*

Jedná se o svobodu - nyní!

Narodil jsem se v roce 1942, tedy v době nejhorší diktatury; a v době, kdy jsem obklopen láskou rodičů ležel v kolébce, v Osvětlení se kouřilo z křemákových komínů. Svoboda byla tehdy v Evropě cizí slovo, něco, co existuje někde v jiné zemi, co existovalo někdy v minulosti, ale teď už ne.

Když jsem dorostl k rozumu, byly tyto hrůzy za námi, já sám jsem vyrůstal v době, kdy svoboda byla samozřejmostí jako vzduch. Za „železnou oponou“ však žádná svoboda nebyla, to jsem věděl, a lidí tam za ní mi bylo líto. Tato nesvoboda se však jevila tak vzdálená jako nesvoboda v minulosti. Zdálo se nesporné, že my žijeme ve svobodě a že to tak už zůstane. Žádní nacisté ani komunisté, jsme svobodní lidé, svobodně myslíme a jednáme se vším, co k tomu patří.

Jenže jak to vypadá se svobodou dnes? Existuje svoboda vzhledem k varovnému hřmění a podezřelým nárazům vichru? Zdá se, že svoboda je nezlomná, aspoň všichni politici po volebním vítězství to prohlašují a hlásí se k svobodné demokratické společnosti – tedy žádný důvod k obavám?

Ve svém životě jsem tedy vyspěl v poválečné době. S postupem času jsem se naučil rozlišovat. Svoboda nespočívá v tom, že můžeme dělat, co chceme. Svoboda zajet na lavinový svah vede ke smrti. Svoboda vyžaduje rozum vidět svět takový, jaký je. Ani „svoboda pěstního práva“ není svoboda, jakou mám na mysli, protože je to svoboda na úkor druhého! Svoboda je svázána se spravedlností. Abychom byli svobodní, nesmíme zneužívat zákony bytí (viz lavinový svah) ani zákony spravedlnosti (viz pěstní právo). Jedno vede ke zničení života, druhé k diktatuře.

Zdá se, že lidé naší doby jsou zamilovaní do svobody a chtějí

ji stále více rozšiřovat. Požaduje se svoboda v oblasti vlastní „sexuální orientace“, svoboda pro jakoukoliv formu soužití, svoboda v tom, jak vychovávat děti, svoboda pro potrat, pro eutanazii, ještě více svobody k rozvodu. Vyžaduje se svoboda i pro islám, jehož těžkosti, jaké má s právem na svobodu, se odbývají jako jeho vnitřní záležitost. V Evropě, jak se zdá, nemůže být o ohrožení svobody řeč.

Souhlasí tato uklidňující diagnóza? Nikoliv, a to z několika důvodů. Především množí se pokusy přetvořit život zákonnými opatřeními, a to navzdory jasným slovům a křiklavému rozporu s židovsko-křesťanskou Biblií. Hnutí homosexuálů je otřesným příkladem tohoto vývoje.

Za druhé, rozšiřuje se „svoboda“, která přitom pohrdá přirozeným právem, a většina činí rozhodnutí, která šlapou po základních právech druhých. Společnost si osobuje svobodu mluvit o zlu jako o dobru. O svědomí vůbec není řeč. Neříká se sice jako za Hitlera, že je to „židovský vynález“, ale nezachází se s ním o nic lépe než za někdejších diktátorů. Potratové zákony v mnoha zemích jsou toho výmluvným příkladem.

Ideologové, kteří zde působí i přes zjevné katastrofální důsledky, v podstatě sami vědí, že skutečnost není v kompetenci jejich chtění. Proto sahají stále více a více k osvědčeným prostředkům všech násilných režimů, které jsou k dispozici: k omračování lidí rozkošemi ve všech možných variantách, ke lžím a nakonec i k násilí.

Děje se to tak: Zatímco ideologové uspávají lidi nejrůznějšími „wellness“ (péče o tělo a zdraví), vynalézají slovník a pojmy, které „lichotí uším“ a odvádějí pozornost od oklešťování svobody, které je v plném proudu. Ale ti, kteří tuto falešnou hru prohlédnou, jsou společností prezentováni jako „věčně zaostali“ a jsou proti nim osnovány „anti-diskriminační zákony“ a zákazy.

Ale nejsou právě svoboda myšlení a právo slova těmi základními hodnotami, na které je Evropa hrdá? Nerozeznáváme diktatury právě podle takového pohrdání tímto právem? Je tomu jistě tak, jenže ti, kteří nás okrádají o svobodu, se tím nenechají zastavit. Z dějin „vymývačů mozků“ víme, že svobodu je možno nejsnáze potlačovat ve jménu spravedlnosti a pokro-

Biskup Andreas Laun

ku, tedy podle toho, co si údajně myslí všichni, co chce většina.

Podle moderní terminologie mají být zakázány „nenávistné řeči“ (hatespeech, jak říkají Američané) a diskriminace. Tím způsobem mají být označeny všechny výrazy a všechny myšlenky, které jsou proti hlásané ideologii, jako by šlo o jakýsi druh „zločinu“, který je třeba trestat. Mírnější způsob spočívá v tom, že se takové myšlení protivíci se ideologům označí za nemoc a ten, kdo nasmýšlí dostatečně konformně, je poslán k psychiatrovi, protože trpí nějakým „fob“ („homofobií“, „islamofobií“ apod.).

Ohrožuje islám svobodu Evropy? Snad později, zatím Evropa ohrožuje sama sebe, i tam, kde se setkává s islámem. Protože místo aby přivedla a povzbudila všechny Evropany a všechny muslimy k správnému a svobodnému dialogu o určitých naukách islámu a vykazala do správných mezí všechny, kteří takovému dialogu chtějí zabránit, dělá Evropa plný opak: kritické otázky myslících Evropanů platí za politicky nekorektní, ti, kteří je kladou, jsou pranýřováni a trestáni hanobením. Ale co se týká muslimů, kteří by byli ochotni se postavit uvnitř vlastního náboženství proti poručnickovému a utlačovacímu, těm se nejenže nedostane podpory, ale vracíme je jejich utlačovatelům jako uprchlé otroky.

Příkladů tohoto vývoje ne-svobody je mnoho a postihují svobodu myšlení a slova, biblicky řečeno, především v oblasti 5. a 6. Božího přikázání. Např. pokud jde o debatu o potratech

HOROR V PÁKISTÁNU

Islámští fundamentalisté v pákistánském městě Gojra usmrtili osm křesťanů, mezi nimi jedno dítě a čtyři ženy. Šest těchto obětí zaživa upálili a dvě zastřelili. Další dvanáct osob bylo zraněno. Důvodem mělo být, že prý jeden mladík zneuctil Korán. Pákistánský ministr pro menšiny však označil toto obvinění za vymyšlené. Násilníci patří k zakázané sunnitské skupině. Ta vypálila také desítku domů a dva kostely. Policie neposkytuje křesťanům prakticky žádnou ochranu. -rv-

VZTAHY SE STÁLE ZHORŠUJÍ

V zemích s muslimskou většinou, jako je Egypt, dochází stále častěji k rozporům mezi muslimy a křesťany. Důvodem je radikalizace muslimů v mnoha částech země. Úřady nemají dostatek ochoty k tomu, aby hájily mír a menšiny. Prání křesťanů postavit si vlastní kostel vede často k útokům z islámské strany. Národní rada pro lidská práva nyní hledá možnost hájit zákonem kultovní místa v zemi. -apic-

nebo o známé případy, kdy jsou sesazeni univerzitní profesori, protože chtěli přednášet o tom, zda jsou homosexuální sklony změnitelné, nebo ne.

Zvláště výmluvný příklad je způsob, jakým se má za státní podpory vnucovat národu „gender-ideologie“. Přitom nikomu ani nenapadne, jak nesmírně v této věci stát překračuje svou kompetenci, ani nechce slyšet varování, protože nikdo není ochoten uvěřit v její nebezpečnost a reaguje, jako se kdysi reagovalo na četbu „Mein Kampf“: „Takový nesmysl přece nemůže mysllet Hitler vážně!“

Charakteristické pro tento boj proti svobodě je toto: Lidem, kteří nesouhlasí, nikdo nepředkládá nějaké rozumné argumenty. Dáleko snazší je protivníky pošpinit, nedovolit jim mluvit a současně ohlupovat veřejnost, jako by se věcné otázky mohly řešit ideologií a hlasováním. Je to stejné, jako by se otázka, zda jsou v Africe sloni, nebo ne, řešila v pracovních skupinách, diskusních kroužcích a hlasováním lidí, kteří nebyli nikdy nejen v Africe, ale ani v zoologické zahradě.

Nevyvolávají takové nárazy větru strach z vážné bouře, která může utopit nakonec všechnu svobodu?

Se svobodou je to však jako v příběhu velryby, která uvízla pod příkrovem ledu a zbyla jí jen jedna díra, která stále více zamrzala. To, co velrybu zachránilo, byla její vytrvalost, s jakou znovu a znovu prorážela led, který se v posledním otvoru tvořil.

Jestliže chceme svobodně myslet, mluvit a jednat, musíme dělat totéž: svobodně myslet, mluvit a jednat a „prorážet led“! Bohu díky platí: „Pravda může zapadnout, ale nikoliv utonout.“

Je boj o svobodu úkolem křesťanů? Ano, protože Církev žádá, aby křesťané byli „milovníci pravé svobody“, jak nás učí ve svém dokumentu o svobodě víry a svědomí (*Dignitatis humanae* 8).

Z VISION 2000 - 3/2009
přeložil -lš-

Poselství kardinála Darío Castrillóna Hoyose

Na žádost jednoho z čtenářů přinášíme text poselství, které pro knihu *Sacerdoti di Cristo*, ze které už rok přinášíme úryvky pod titulem *Pán Ježíš o svých kněžích*, napsal tehdejší prefekt Kongregace pro klérus kardinál D. C. Hoyos.

Drahý P. Juan Gutiérrez González MSpS⁽¹⁾ mě požádal o doporučení pro toto dílo, které sestavil pod titulem *Sacerdoti di Cristo* a které je sestaveno podle spisů ctihodné Concepción Cabrera de Armida, známých jako *Sdělení kněžím*.

Když jsem četl spisy ctihodné Concepción Cabrera de Armida, důvěrně známé pod jménem Conchita, byl jsem unesen duchovní vizí, která vrhá světlo na zvláštní krásu povolání ke svatosti u svěcených služebníků a zve je, aby se zrakem více duchovním dívali na výjimečné dimenze tajemství, které ztělesňují v síle kněžského svěcení.

Ve skutečnosti – jako v každém mystickém díle, které se vyjadřuje vlastním duchovním jazykem – i pro tato *Sdělení* platí doporučení tak velkého teologa, jakým byl dominikán P. Garigue-Lagrange, který radil, abychom se k mystikům a zvláště k jejich duchovním spisům přibližovali s očima mystika a měli na mysli, že jazyk teologů není totožný s jazykem mystiků.

Systematický teologický úvod P. Juana Gutiérreza Gonzálese

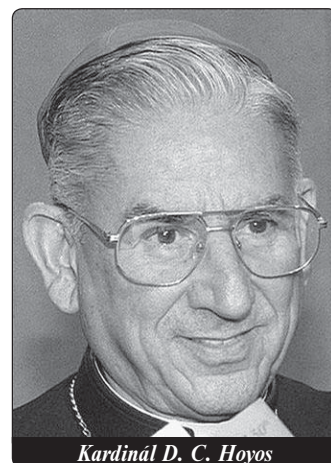
upozorňuje, že tato *Sdělení* mají mluvu typickou pro mystickou inspiraci.

Toto dílo je v harmonickém souladu s tradiční katolickou naukou o kněžství, ale má zvláštní duchovní řeč; ta nám, řekl bych, pomáhá prohlubovat tajemství a především nás uvádí do meditace o přetvoření kněze v Krista, což se mi jeví jako srdce tohoto poselství Boží lásky, svěřeného ctihodné Conchitě Armidě.

Pro mystickou inspiraci je typické, že rozšiřuje horizont teologické úvahy, prohlubuje ji výrazy, které někdy znějí jako „nadsazené“, ale ony slouží nepochybně jako inspirace k dosažení hlavního záměru: pohnout, obrátit, přivést k pokání a také nadchnout a získat.

Když ctihodná služebnice Boží přijímala tato zvláštní světla od Pána, adresovaná kněžím jako pomoc, byl jí objektivní smysl poselství skryt; zde jí byli velkou pomocí její duchovní vůdcové, jako služebník Boží Mons. Luis Martínez, tehdy arcibiskup Mexiko City.

Dnes se mluví o krizi kněžské identity, o krizi, která se tý-

Kardinál D. C. Hoyos

ká především jejich spirituality. Toto charisma, které Pán svěřil ctihodné Conchitě, může být velmi platné a přispět k onomu „znovuobjevení“, „znovunarození“ svátostné a duchovní identity svátostného kněžství.

Sdělení nabádají, abychom do centra vlastní spirituality postavili oběť mše svaté. Když *Sdělení* mluví o tomto tajemství, dosahují snad svého vrcholu, dávají nám nahlédnout v eucharistickém večeradle do „mateřského lůna“ Božího služebníka – kněze.

Kněz je zde pozván, aby spolu se vznešeným eucharistickým tajemstvím obohatil vlastní duchovní život zvláštním způsobem skrze tajemství duchovního mateřství Panny Marie.

Řekl bych, že skrze ctihodnou Concepción Cabrera de Armida jsou kněží pozváni, aby se vrátili do tohoto „mateřského lůna“ eucharistického Večeradla a spolu s Pannou Marií žili ve světle přítomnosti a velekněžské moci Krista Vykupitele, který přetváří srdce toho, kdo se mu bezvýhradně odevzdá.

Přeji čtenářům a především kněžím, aby mohli čerpat z těchto *Sdělení* to, co jim chce Duch Svätý sdělit.

Darío kardinál Castrillón Hoyos,
prefekt Kongregace pro klérus
Vatikán, 25. března 2004
na slavnost Zvěstování Páně

⁽¹⁾ MSpS – Missionarii Spiritus Sancti – Misionáři Ducha Svätého, kněžská kongregace založená Conchitou Armidou (pozn. překl.).

OLYMPIÁDA NEPOMOHLA

Kirche in Not konstatuje, že v Číně rok po olympiádě nedošlo k žádnému zlepšení v oblasti lidských práv a postavení křesťanů. Navíc vláda zavádí stále přísnější cenzuru internetových stránek. Jediné „zlepšení“ spočívá v tom, že odsouzení k smrti nejsou zastřeleni, ale usmrceni injekcí.

V Číně je v současnosti 130 milionů potulných pracovníků, kteří přišli o místo a chtěli by opustit zemi. Mnoho podniků se v důsledku ekonomické krize ocitlo v konkurzu a propustilo své zaměstnance. V zemi je 1,5 milionu nezaměstnaných akademiků a jejich počet vzroste záhy na 6,5 milionu.

Od církve očekává stát, že bude zmírňovat sociální problémy, ale nesmí přitom hlásat evangelium. Nepřipouští od církve žádnou reformu.

-rv-

Pán Ježíš o svých kněžích

ŠÍŘIT PLODNOST OTCE V DUŠÍCH

Je mnoho stupňů, v jakých se Bůh zmocňuje duše: plnost tohoto držení se uskutečňuje jedině v nebi, ale začíná, roste a nesmírně se zvětšuje na zemi skrze Ducha Svatého.

Je třeba nejdříve oduševnit kněžský svět, aby pak skrze vyzářování čistoty zachraňoval další duše. Čistota je Mým horoucím přáním a Mým ideálem je nacházet ji v kněžích, protože to je nejvíce připodobňuje ke Mně jako Bohu a Člověku, to nejvíce odráží v duších Trojici. Čistota přitahuje, osvětluje, protože je světlo. Čistota reprodukuje Boha v duších a je nezbytné, aby Moji kněží ji v Mé milované Církvě vyzářovali jako zářící slunce samotného Slunce, kterým jsem Já.

Každý kněz musí být majákem světla, které ukazuje nebe, musí být naroubovaný a přetvořený v Toho, který je Světlem světa, musí odstraňovat z myslí a duší všechnu temnotu.

Jak veliká je touha Mého Srdce vidět všechny Mé kněze přetvořené do stejné čistoty a proniknuté Mnou, který jsem čistota sama! Aby mohli splnit své poslání v duších a v tělech, aby svatě využívali plodnost Otce k tomu, že Mě vytvářejí v srdcích a plodí Mě v duších skrze tuto ctnost božské plodnosti, musí Moji kněží zářit ctností čistoty; ba co více, oni sami musí být čistota v Kristu čistém, panickém a svatém.

Jak jsem již řekl, kněz, který není čistý, který neusiluje ze všech sil, aby vlastnil tuto ctnost v celé její záři, nikdy nebude vhodný k tomu, aby vedl duše. Musí vyzářovat čistotu, sdělovat čistotu, musí být Ježíšem skrze své přetvoření ve Mne.

Nejdokonalejší způsob, jak milovat, je milovat s Duchem Svatým a šířit plodnost Otce v duších. Ale středem této plodnosti je Slovo ve svém Božství,

Slovo, které se vtělilo, aniž by přestalo být Bohem. Proto Moji kněží musí duše zbožšťovat, působit, aby do nich vstupoval Ježíš, abych rostl, dokud nebudou zcela přetvořeny ve Mne skrze specifickou a božský půvab, jaký Duch Svatý vkládá do každé duše. Pro Ducha Svatého není vítanějšího zaměstnání než zakotvit, vykreslit, přitáhnout a vtělit Slovo v duších, dosáhnout, aby se posvěcovaly skrze růst v Mých ctnostech a pak je obohacovat dary a milostmi, aby byly přetvořeny ve Mne, živého a pulzujícího, v druhého Mne, ve Mne samého. Jediným cílem Ducha Svatého při posvěcování duší je, aby v nich byl oslaven Otec, aby se radoval z pohledu na svého v nich věrně vypočteného, živoucího a rozechvělého božského Syna, ve kterém nachází všechno své zalíbení.

Radost Ducha Svatého, když se vtělilo Slovo v nejcistším lůně Panny Marie, byla tak velká, že horoucně touží způsobit, aby tato radost přetrvávala v duších tím, že v nich znovu plodí Ježíše, aby tak oslavil Otce. Mezi jinými cíli, které jsem sledoval v myšlení Trojice při vtělení, byl právě cíl trvale mysticky zachovat vtělování Slova v duších, a to zvláště v duších kněží. Proč?

Protože tak, jako Otec miluje Slovo a v něm skrze Ducha Svatého svou Církev, tak touží se nejen radovat, ale rozmnožovat tuto svou jedinou radost tím, že vidí své Slovo v každém ze svých kněží. Ale přirozeně, aby se uskutečnil tento druh předpodstatnění kněze ve Mne, je logické, že jako ústřední prvek je nezbytné jeho přetvoření ve Mne. Jen tak bude moci Otec se zalíbením spočinout svým plodným a laskavým pohledem na každém knězi, jestliže v něm bude spatřovat nejen člověka, ale také Člověka - božské vtělené Slovo, bude ho milo-

vat jako miluje své Slovo, a bude se radovat z patření na něho.

Stojí věru za to přinést jakoukoliv oběť, abychom obdrželi třeba jen jeden jediný pohled zalíbení Mého milovaného Otce, pohled plodný na milosti, pohled lásky samotného Boha!

Ale pro toto mystické vtělení, pro toto přetvoření ve Mne je nezbytná čistota těla i duše. Jen na tom, co je čisté, spočine samotná Čistota! Světlo nesnáší to, co je pošpiněné. Kde je více čistoty, více světla, více záře, více průzračnosti, tam s větší plností je Bůh!

Moje Církev, která je plodností Otce, je čistá, je svatá. V ní je čistá Pravda bez závoju, protože Pravda je světlo, je to jasnost hlubiny jejích tajemství, tajemných, ale zářících. Proto ti, kteří tvoří tuto Církev, zplozenou z plodnosti Otce v Duchu Svatém, musí být světlo, plodnost, čistota! A jestliže mají svatou povinnost plodit duše pro nebe, a to panenskou plodností Otce, musí mít celé potoky čistoty, aby ji mohli sdělovat: čistoty plodné skrze její nebeský a božský původ, která bude přinášet hojné plody ke slávě Trojice.

Jak bych chtěl, aby kněží a ti, kteří se na kněžství připravují, velice vážně a hluboce pochopili tyto pravdy mnohými vůbec nepoznané, odsunuté jinými pravdami, které pro ně nemají význam, ačkoliv právě toto má zásadní důležitost pro jejich kněžské povolání. Formace třeba jen jediného kněze podle Otcových představ ho oslavuje více než mnoho průměrných kněží (třebaže nepochybně mají dobrý úmysl), kteří neodpovídají Božím plánům o nejvyšších povinnostech jejich povolání.

Je třeba vyplnit tyto mezery; je třeba jedny těmto pravdám naučit a druhým je připomenout: všichni kněží je musí nosit ve svém srdci. Ať nevycházejí ze semináře, ať nejsou vysvěceni, dokud si (tyto duše, které Moje Srdce tak miluje a které mají ve světě a v duších před-

stavovat Mne) dokonale neosvojí, jaké povinnosti mají ve svém duchovním životě vůči Mně a vůči duším.

Musí mít tyto pravdy vryty do mysli a do srdce, musí chápat naprosto nezbytnou nutnost přetvoření ve Mne, aby přinášeli plody v duších i v sobě samých, plody plodné a pravé, pro slávu Trojice.

Kněz musí absolvovat nejen své studium, ale také svou duchovní formaci. Praxi vnitřního života, jednoty se Mnou, nemůže odkládat až na dobu po vysvěcení; naopak, musí na tom pracovat dříve, než k němu dojde, a usilovat o pokrok v ctnostech, v lásce k sebezapírání a k oběti.

Kněz, který odpovídá ideálu Otce, jak jsem ho vylíčil v těchto důvěrných Sděleních určených kněžím, bude přinášet Otci větší slávu a větší plody v duších než mnoho takových, kteří mají formaci a ctnosti jen průměrné.

Přetvořením kněží ve Mne dojde v Církvě k radikální a velmi plodné změně, která otevře duším skrze Ducha Svatého nové horizonty dokonalosti. Pak můj Otec, který bude spatřovat v Mých kněžích Mne, vylíje na svou Církev nejhojnější požehnání; uskuteční se ideál předznamenán od věčnosti v jeho božském intelektu: abych Já, vtělené Božské Slovo, byl plně uskutečněn ve své Církvě ke slávě Trojice. Pak Já a Moji kněží spojení se Mnou a přetvoření ve Mne, svou Hlavu, budou tvořit jediného Kněze a budeme Jeden v Jednotě Trojice.

Slibuji, že tato Sdělení přinesou mnoho dobrého v síle a plodnosti Otce, kterou v sobě obsahují, protože ona se nikdy nezmenšuje, neboť je božská, a kam sestoupí, tam dává plody věčného života (CC 55,213-223).

(Pokračování)

Z knihy

Conchita Cabrera de Armida:

Sacerdoti di Cristo.

Città Nuova, Řím 2008,

str. 209-212

Přeložil-lš

neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou“ (srov. Jan 20,23). Svatý Jan Maria Vianney se osvědčil proto jako znamenitý a neúnávný zpovědník a duchovní vůdce. Přecházel „jediným vnitřním pohybem od oltáře do zpovědnice“, kde strávil velkou část dne, hledal všemožně kázáním a přesvědčujícími radami odhalit farníkům význam a krásu svátostného pokání a představoval je jako vnitřní nezbytnost eucharistické přítomnosti (srov. List kněžím k Roku kněžství).

Pastorační metody svatého Jana Marii Vianneye by se mohly zdát málo vhodné pro aktuální sociální a kulturní podmínky. Jak by ho dnes mohl kněz napodobit v tak změněném světě? Je-li pravdou, že se změnila doba a mnoho charismat je typických pro osobu a jsou tedy neopakovatelné, je zde nicméně životní styl a základní tužba, k jejíž kultivaci jsme všichni povoláni. Abychom dobře viděli, to, co farář arského učinilo svatým, byla jeho pokorná věrnost poslání, ke kterému ho Bůh povolal; byla to jeho trvalá a důvěrou naplněná odevzdanost do rukou Boží prozřetelnosti. Dokázal se dotýkat srdce lidu nikoliv silou svých vlastních lidských darů, ani tím, že by apeloval třeba chvályhodně na vůli; získával duše, i ty nejzavrtzelejší, tím, že jim sděloval to, čím sám vnitřně žil. A to bylo jeho přátelství s Kristem. Byl „zamilován“ do Krista a skutečným tajemstvím jeho pastoračního úspěchu byla láska, kterou živil eucharistickým tajemstvím, hlášeným, slaveným a prožívaným, které se stalo láskou ke Kristovu stádu, křesťanům a ke všem osobám hledajícím Boha. Jeho svědectví nám připomíná, drazí bratři a sestry, že pro každého pokřtěného, a tím více pro kněze není Eucharistie „prostou událostí se dvěma protagonisty, dialogem mezi Bohem a mnou. Eucharistické společenství tihne k úplnému přetvoření vlastního života. Silou otevírá dokořán lidské já a hledá nové my“ (Joseph Rat-

zinger, La Communion nella Chiesa, s. 80).

Aktuálnost jeho příkladu

Nejde zdaleka o to, redukovat postavu Jana Marii Vianneye na příklad spirituality zbožnosti devatenáctého století, jakoliv obdivuhodný, nýbrž je třeba naopak přijmout prorockou sílu, kterou se vyznačuje jeho lidská a kněžská osobnost v nejvyšší aktuálnosti. V porevoluční Francii, která zakoušela jeden druh „diktatury racionalismu“ zaměřené na vymazání samotné přítomnosti kněží a Církve ze společnosti, žil nejdříve – v letech svého mládí – v heroické utajenosti a urazil v noci kilometry, aby

se účastnil mše svaté. Pak – jako kněz – se vyznačoval jedinečnou a plodnou pastorační tvořivostí, schopnou ukázat, že racionalismus, tehdy vládnoucí, má ve skutečnosti daleko k tomu, aby uspokojil autentické lidské potřeby, tedy nakonec neviditelné.

Drazí bratři a sestry, 150 let po smrti svatého faráře arského nároky dnešní společnosti nejsou o nic méně vysoké, jsou dokonce ještě komplexnější. Jestliže tehdy vládla „diktatura racionalismu“, v současné epoše zaznamenáváme v mnoha prostředích určitý druh „diktatury relativismu“. Obě se projevují jako nepřiměřené odpovědi na správnou otázku člověka, jak plně využít

vlastní rozum jako rozlišovací a určující prvek vlastní identity. Racionalismus byl nepřiměřený, protože nebere na vědomí lidská omezení a má tendenci pozvednout samotný rozum na míru všech věcí a učinit z něho boha; současný relativismus umrtvuje rozum, protože de facto dospěl k tvrzení, že lidská bytost nemůže poznat s jistotou nic mimo pozitivní vědeckou oblast. Tedy dnes stejně jako tehdy člověk jako „žebrající o smysl a naplnění“ stále hledá vyčerpávající odpovědi na otázky, které si v podstatě nepřestává klást.

Otcové II. ekumenického vatikánského koncilu si byli dobře vědomi této žízne po pravdě, když řekli, že je záležitostí kněží „jakožto vychovatelů víry“ formovat „pravé křesťanské společenství“, schopné otevřít všem cestu, která vede ke Kristu, uplatňovat „opravdu mateřskou lásku“ ve svých vztazích, „vyznačovat a upravovat cesty, které vedou ke Kristu a jeho Církvi“ a „věřící živit a posilovat pro duchovní zápas“ (srov. Presbyterorum ordinis, 6). Poučení, které nám ve věci pastoračního poslání stále předává svatý farář arský, zní, že kněz vzhledem k takovému pastoračnímu úkolu musí klást důraz na důvěrnou osobní jednotu s Kristem a rozvíjet a rozmnožovat ji den po dni. Jen kněz zamilovaný do Krista bude schopen učít všechny této jednotě, tomuto intimnímu přátelství s božským Mistrem, bude schopen dotýkat se srdce lidu a otevírat je Pánově milosrdné lásce. A jen tak bude pak schopen vlévat nadšení a duchovní vitalitu všem společenstvím, která mu Pán svěruje. Modleme se, aby na přímluvu svatého Jana Marii Vianneye Bůh daroval Církvi svaté kněze a aby ve věřících rostla touha podporovat jejich službu a pomáhat jim. Svěťme tento úmysl Marii, kterou právě dnes vzýváme jako Marii Sněžnou.

L' Osservatore Romano 6. 8. 2009

Překlad -lš-

ROZKOL SE PROHLUBUJE

Baptistická odnož v USA prohlubuje rozkol anglikánské církve. Tato církev chce „vysvětlit“ lesbickou kněžku a homosexuálního kněze na biskupy. Bylo to oznámeno v Los Angeles. Mary Glasspoolová má 55 let a John Kirkely 42 let. Oba žijí veřejně v homosexuálních svazcích. (Reuter)

„MUŽSKÉ“ A „ŽENSKÉ“ HOSTIE

V anglikánském kostele v Blackburnu si mohou návštěvníci zvolit mezi „mužskou“ a „ženskou“ hostií. Děje se tak od doby, kdy v katedrále nastoupila jako duchovní žena. Protože někteří věřící odmítají ženy jako duchovní, odmítají také její hostie. Proto se do katedrály dodávají i hostie od mužského duchovního, které jsou ve zvláštní nádobě.

Na odpor konzervativních věřících narazila také nabídka anglikánské církve, že při uzavírání sňatku mohou novomanželé dát současně pokřtít své děti. Odpůrci tuto praxi pokládají za uzákonění předmanželských sexuálních styků. V Anglii pochází 44 % dětí od neprovdaných matek.

ROZDÍLNÝ POSTOJ

Proti křesťanskému kongresu o psychoterapii a pastorační péči na univerzitě v Marburgu se konaly masové protesty, při kterých byli účastníci hrubě uráženi a hanobeni. Organizátoři protestů byli hlavně z homosexuální lobbystické skupiny. Nyní byl na této univerzitě poctěn čestným doktorátem dalajláma a proti tomuto směřování náboženství neprotestoval nikdo, ačkoliv buddhistický předák, který se dává nazývat „bůh-král“, homosexualitu odsuzuje. Jak uvedl ojedinělý protestní leták, dalajláma vystupuje jako posel míru, ale harmonický Tibet ve skutečnosti neexistuje. Buddhismus není o nic méně nesnášenlivý než hinduismus či islám. Ženy pokládá za lidi druhé třídy a zavírá čtyřleté děti do klášterů.

Čtyřdenní vstupenka na setkání s dalajlámou stála 240 €. Ačkoliv Buddhistická unie vybrala 1,75 mil. €, tato částka nepokryla náklady a chybělo 150 000 €. Denně přicházelo do areny Komerční banky 15 000 osob. Kath-net

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

spolužáků se nevyznamenal něčím, co by stálo za řeč. Nikoliv teorie a metodika, ale praktické výsledky a bohaté ovoce jsou jeho odkazem a dokladem, že musí existovat něco velmi elementárního, nesmírně účinného, a přitom velice přehlíženého a nevyužívaného, něco, co musí být dostupné i tomu, kdo prošel studiem taktak s odřenými ušima. Náš Pán nám kdysi doporučil, abychom se poučili i od lidí tohoto světa. Když dnes některý výrobce začne být nápadně úspěšný, konkurence nelení a slídí pilně po důvodech jeho úspěšnosti a dělá všechno pro to, aby ho dostihla a předstihla. Máme dnes mnoho různých moderních pastoračních modelů a nápadů, nasadili jsme všechnu svou kreativitu na zvýšení přitažlivosti našich pastoračních aktivit, ale v jejich aplikacích sotva najdeme příklad, který by byl s výsledky Vianneyova působení aspoň zdásky srovnatelný. Přitom není pochyb, že kdyby se jeho tak osvědčeného základu byli schopni chopit a ochotni „snížit se“ a přiblížit se k němu i současní zkušení, ostřílení, fundovaní a titulovaní dělníci na vinici Páně, muselo by to brzy změnit tvářnost světa.

Vyprošujme tedy duchovním pastýřům, aby našli odvahu překonat zažitou averzi vůči „starému“, vraceli se k osvědčené zkušenosti světců a přijímali bez předsudků to, co nám nabízejí ze svých pokladů. Svátý Jan Maria bojoval proti světu a ďáblu především těmito zbraněmi: naprostým sebeobětováním, vytrvalou modlitbou (převážně před svatostánkem) a konečně tím nezbytnějším a možná nejobtížnějším: hlubokou, mohli bychom říci bezednou pokorou.

A je tu ještě jeden návrh krátkého úmyslu modlitby za kněze, respektive za kněžská povolání. Takřka ve stejném období začínal své dílo svátý Jan Bosko. Začínal s holýma rukama

a prázdnou kapsou v době, kdy se zdálo, že všechno stojí proti němu a proti Církvi. Zatímco stát rušil řeholní řády, on je zakládal. A narážel na překážky nejen ve společnosti, kterou zednáři vedli k rozhodnému útoku proti Církvi, ale narážel na překážky v samotné Církvi, protože nepřátelské síly, které vedly politiku a společnost, měly svou „třetí kolonu“ i uvnitř samotné Církve, včetně papežova bezprostředního okolí. A jestliže se mu přes všechny překážky dařilo, nebyla to opět jen jeho osobní dovednost a vynalézavost, ale byla to především pomoc Boží prozřetelnosti a Panny Marie, která ho vedla a pomáhala mu. I on vsadil na to, co muselo být Bohu obzvláště milé. Byla to jistě charismatická osobnost, které Bůh prostřednictvím Panny Marie už od dětství jasně vytyčoval cestu, ale je-li tomu tak, tím spíše musíme jeho příklad pokládat za Bohem doporučený a nemůžeme ho odkládat stranou jako překonaný, nýbrž využívat všeho toho, co se u něho tak osvědčilo, protože si evidentně vedl tak, jak se to Bohu líbí.

Na příkladu, jak pod jeho vedením vyrůstal jeho nástupce a budoucí světec blahoslavený Michal Rua, ukazuje nám Don Bosko názorně, jak systematicky a účinně pečoval o rozvoj kněžských povolání. Vybíral ty nejschopnější a nejhodnější přímo ze středu svých chovanců a svěřoval jim první odpovědnost za své vlastní druhy a po této jejich zkušenosti je pak zval dále, aby nastoupili cestu úplné odevzdanosti Bohu a jeho službě v péči o duše. V úryvku ze života Michala Ruy je zachycen jeden velmi důležitý a významný okamžik: pozval tyto vybrané a připravované mladé muže k sobě a oblékl jim kleriku. To byl rozhodující okamžik v jejich životě. Tento šat je jednou provždy odlišil ode všech ostatních, ustavičně jim připomí-

mínal, že byli povoláni z tohoto světa, ale už nejsou ze světa, jsou zasvěceni Bohu. Uposlechli jeho volání a vstoupili bezvýhradně do jeho služeb, stali se dělníky na jeho vinici. Tento šat však oblékli, aby ho už nikdy neodložili. „Svléci kleriku“ nebo „povést ji na hřebík“ znamenalo totéž, jako opustit či zradit své povolání. Kdybychom se Boskových kleriků zeptali, zda jim to nepřipadá obtížné a nepohodlné nosit celý den talár a chodit v něm nejen do kaple, ale také v něm s chlapci běhat a hrát si, chodit s nimi na vycházky, podívali by se na nás udiveně, protože svůj duchovní šat pokládali nikoliv za přítěž, ale za své vyznamenání, za znamení příslušnosti mezi ty, které si Pán vyvolil a povolal ke své zvláštní službě. Kněžský šat je více než nějaká uniforma. Má svůj význam a svou výmluvnost jak vůči těm, kteří klerika potkávají, tak také, a to hlavně, má význam pro samotného klerika. Připomíná mu, že si ho Pán „oddělil pro své dílo“ a tomuto dílu musí nyní zasvětit každý dech, každý krok a každé slovo. Umí si někdo představit papeže v civilu? A možná že někdo z nás zná některé kněze, které si rovněž neumí představit v civilu.

Kněžský „civil“ se pokládá za jakýsi výdobytek pokoncilní praxe. Grafická znázornění vývoje kněžských povolání, které nám podle vatikánské ročenky představuje měsíčník Tricet dní v Církvi a ve světě, nejsou nijak povzbuzující a vyvolávají vážné starosti. Je to varovná výzva k zamýšlení nad příčinami takového neutěšeného stavu. Co je ovšem nápadné na první pohled, je skutečnost, že tento pokles začíná současně s novou církevní a liturgickou praxí. Ačkoliv vstoupilo do přípravy kněží i do služby u oltáře více pohodlí a pokusů o atraktivnost, přitažlivost kněžského stavu nestoupá, ale klesá.

Kněžská povolání jsou také záležitostí milosti a Bůh investuje svou milost tam, kde se mu to líbí, kde to pak přináší jemu

i duším to, co očekává. Tuto zkušenost udělal svého času pařížský arcibiskup kardinál Lustiger, když koupil v Paříži dům, povolal své seminaristy ze Saint Denis a zavedl pro ně něco, co bychom mohli nazvat „tvrdý režim“, a ku podivu, seminaristé mu neutekli a v krátké době vychoval stovku nových kněží.

V interpretaci a realizaci Koncilu se setkáváme s podivuhodnými rozpory. Leccos se začalo tradovat jako překonané, zastaralé nebo dokonce zakázané, ačkoliv to Koncil nikde neřekl, a naopak, jsou věci, které doporučuje anebo dokonce nařizuje buď přímo, nebo se to objevuje v následných platných směrnících a ustanoveních, ale to se nerespektuje. Kdekdo si je však zcela jist, že právě on nastoupil cestu, kterou Koncil vytyčil, a že už mu do toho nemá nikdo co mluvit, ani papež. Když jsme se svého času začali při adoraci Nejsvětější svátosti modlit růžencem, přišel za námi jeden kněz a řekl, co to děláme, vždyť to zakázal Koncil. Když pak ten zákaz nikde nemohl najít, tak nám bylo řečeno, že se ale rozhodně před vystavenou monstrancí nemůžeme modlit poslední dva desátky slavného růžence. Naopak jiný kněz na otázku, proč si ke mši svaté neobléká ornát, odpověděl, že Koncil přece zavedl v církvi pluralitu. Leccos z toho, co se pokládá za pokoncilně nové, není ve skutečnosti nic jiného, než že se upustilo od toho, co dlouhá staletí platilo jako drahocenné a vzácné a co také přinášelo své ovoce, a nyní to nemá svou náhradu. Kdyby v tom „starém“ v římské církvi bylo něco opravdu nefunkčního, kdyby to nebylo součástí oné „zavlažovací soustavy“, která do duchovního života jednotlivců i společenství přináší potřebnou vláhu milosti, bylo by to dávno samo odumřelo. Obnovme svou úctu ke všemu tomu, z čeho žili všichni zatím známí světci, včetně onoho dnes tak aktuálního svatého faráře arského. -š-

Pondělí 24. 8. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Evangelium 6:15 Pěšák Boží 7:00 Pro víta mundi (118): Mgr. Libuše Vondráčková 7:40 NP Joshua Tree, Etosha, NP Capitol Reef 8:10 Zpravodajské Noeviny 8:20 Eschatologie - nové nebe, nová země (2. část) 9:05 Druhé čtení 9:30 Sestra Sára 9:40 Čtème z křesťanských periodik 9:50 Slavnost Zličovská 2009 10:00 GOODwillBOY (19. díl): Salesians 10:30 Chiquita banan 10:55 Na koberečku (65) 11:10 Esperanto je... (2. díl): jazyk používaný mnoha způsoby, jazyk s pestrým hnutím 11:20 Řemesla našich předků 11:45 O sobecké Růžence 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Koncert skupiny Timothy: Festival pod věží 2008 12:30 Čtème z křesťanských periodik 12:40 Přírodní krásy Ameriky (3/3): Grand Canyon 13:45 Dobrý muž ze Saratova 14:15 Rhodos 14:35 Arcibiskupský zámek Kroměříž [P] 15:05 Peking - zakázané město 15:15 Peru - Cesta slibu 15:35 Abba Otče 16:00 H2Onews 16:10 Pro víta mundi (29): Petr Váňa 17:00 Obnova víry 17:25 Hongkong 17:55 Historie českého vojenského letectví (4. díl): Mračna se stahují 18:25 Sestra Sára 18:35 O soucitném Standovi 18:45 GOODwillBOY (19. díl): Salesians 19:15 Čtème z křesťanských periodik 19:25 Moldávie - země zelená 19:40 Pro zdraví (17): Sport relax handicap Plzeň 19:50 Zpravodajské Noeviny 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Zikův svět zvířat (9. díl) 20:30 Myanmar 21:20 Na koberečku (66) 21:35 Primiční homilie P. Jana Pavlíka, SJ 21:55 H2Onews 22:05 Hlubinami vesmíru (7) - srpen 2007 23:05 Peking - zakázané město 23:15 Peru - Cesta slibu 23:35 Koncert skupiny Timothy: Festival pod věží 2008 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Arcibiskupský zámek Kroměříž 0:40 Druhé čtení 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 25. 8. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Eschatologie - Nové nebe, nová země (2. část) 7:00 Kulatý stůl: Benedikt XVI. v České republice 8:30 Pro zdraví (16): Mokrovraty 8:35 Na koberečku (66) 8:50 Pro víta mundi (118): Mgr. Libuše Vondráčková 9:30 Sestra Sára 9:40 Solovky - Svatá země 10:00 V posteli chit-chat (10. díl) 10:55 Peru - Cesta slibu 11:15 Chiquita banan 11:45 O soucitném Standovi 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přehlídka v Odrách 2006 13:35 Moldávie - země zelená 13:50 Sestra Sára 14:00 Myanmar 14:50 Pěšák Boží 15:35 Abba Otče 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Jiří Wolker - Básníková pouť 16:50 Peru - Cesta slibu 17:10 Arcibiskupský zámek Kroměříž 17:40 H2Onews 17:50 Dětská televize 18:15 Solovky - Svatá země 18:35 O veselé Karolince 18:45 V posteli chit-chat (10. díl) 19:35 Na koberečku (66) 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 Misijní magazín (28): Estonsko a sestry františkanky 21:05 Historie českého vojenského letectví (5. díl) [P] 21:35 Zpravodajské Noeviny 21:45 Čtème z křesťanských periodik 21:55 Pro víta mundi (118): Mgr. Libuše Vondráčková 22:35 Esperanto je... (2. díl): jazyk používaný mnoha způsoby, jazyk s pestrým hnutím 22:45 Myanmar 23:35 Chiquita banan 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Misijní magazín (28): Estonsko a sestry františkanky 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 26. 8. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Historie českého vojenského letectví (5. díl) 6:45 Solovky - Svatá země 7:05 Loď Boží 7:25 Jiří Wolker - Básníková pouť 8:05 Abba Otče 8:25 NP Joshua Tree, Etosha, NP Capitol Reef 8:55 Esperanto je... (2. díl): jazyk používaný mnoha způsoby, jazyk s pestrým hnutím 9:05 Arcibiskupský zámek Kroměříž 9:35 Dětská televize 10:00 GOODwillBOY (20. díl): Sledge hockey

10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Pro víta mundi (118): Mgr. Libuše Vondráčková 12:45 Peking zakázané město 12:55 Misijní magazín (28): Estonsko a sestry františkanky 13:55 Na koberečku (66) 14:10 Hlubinami vesmíru (7) - srpen 2007 15:10 Solovky - Svatá země 15:30 Obnova víry 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Čtème z křesťanských periodik 16:20 Historie českého vojenského letectví (5. díl) 16:50 Eschatologie - Nové nebe, nová země (2. část) 17:35 Arcibiskupský zámek Kroměříž 18:05 Peru - Cesta slibu 18:25 Pro zdraví (17): Sport relax handicap Plzeň 18:35 Klaunský pohádkový kuffík (13. díl): O vztéklé Fridolině [P] 18:45 GOODwillBOY (20. díl): Sledge hockey 19:15 Zakynthos 19:40 Peking - zakázané město 19:50 H2Onews 20:00 Z pokladů duše 20:05 Říkají to filmem (9. díl): Jiří Beneš 21:00 Léta letí k andělům (21): David Vávra 21:25 Pro zdraví (18): Záchytná stanice 21:35 Historie českého vojenského letectví (5. díl) 22:05 Zpravodajské Noeviny 22:15 Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. 23:45 Na koberečku (66) 0:00 H2Onews 0:10 Hlubinami vesmíru (7) - srpen 2007 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 27. 8. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Primiční homilie P. Jana Pavlíka, SJ 6:35 Přehlídka v Odrách 2006 8:05 Peking - zakázané město 8:15 Myanmar 9:05 Čtème z křesťanských periodik 9:15 Léta letí k andělům (21): David Vávra 9:35 Dětská televize 10:00 V posteli chit-chat (11. díl) 10:50 Na koberečku (66) 11:05 Solovky - Svatá země 11:25 Peru - Cesta slibu 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (13. díl): O vztéklé Fridolině 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Hongkong 12:35 Arcibiskupský zámek Kroměříž 13:05 Pro víta mundi (29): Petr Váňa 13:55 U NÁS (4. díl) 14:55 Léta letí k andělům (21): David Vávra 15:15 Pro víta mundi (118): Mgr. Libuše Vondráčková 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Jiří Wolker - Básníková pouť 16:50 Esperanto je... (2. díl): jazyk používaný mnoha způsoby, jazyk s pestrým hnutím 17:00 Obnova víry 17:25 Myanmar 18:15 Pro zdraví (18): Záchytná stanice 18:25 Cesta domů 18:35 O zlomyslné Zuzce [P] 18:45 V posteli chit-chat (11. díl) [P] 19:35 Čtème z křesťanských periodik 19:45 Pro zdraví (16): Mokrovraty 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 Cesta k andělům (2): Nad'a Urbánková (2. část) 20:30 Přírodní krásy Ameriky (3/3): Grand Canyon 21:35 Zpravodajské Noeviny 21:45 Eschatologie - Nové nebe, nová země (2. část) 22:30 Peru - Cesta slibu 22:50 Historie českého vojenského letectví (5. díl) 23:20 Solovky - Svatá země 23:40 Obnova baziliky Nejsvětějšího srdce Ježíšova v Římě 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Přehlídka v Odrách 2006 1:40 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 28. 8. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Léta letí k andělům (21): David Vávra 6:35 Peru - Cesta slibu 6:55 Esperanto je... (2. díl): jazyk používaný mnoha způsoby, jazyk s pestrým hnutím 7:05 Říkají to filmem (9. díl): Jiří Beneš 8:05 Rhodos 8:25 Misijní magazín (28): Estonsko a sestry františkanky 9:25 Solovky - Svatá země 9:45 Na koberečku (66) 10:00 GOODwillBOY (21. díl): Vatican Citizen 10:30 Obnova víry 10:55 Pro víta mundi (118): Mgr. Libuše Vondráčková 11:35 Pro zdraví (18): Záchytná stanice 11:45 O zlomyslné Zuzce 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Léta letí k andělům (21): David Vávra 12:25 Cesta k andělům (2): Nad'a Urbánková (2. část) 12:50 Historie českého vojenského letectví (5. díl) 13:20 Arcibiskupský zámek

Kroměříž 13:50 Čtème z křesťanských periodik 14:00 Chiquita banan 14:25 Peking - zakázané město 14:35 Cesta domů 14:45 Myanmar 15:35 Peru - Cesta slibu 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Kulatý stůl: Benedikt XVI. v České republice 17:40 Zikův svět zvířat (9. díl) 18:05 Solovky - Svatá země 18:25 Pro zdraví (18): Záchytná stanice 18:35 O moudrosti 18:45 GOODwillBOY (21. díl): Vatican Citizen 19:15 Léta letí k andělům (21): David Vávra 19:35 Na koberečku (66) 19:50 H2Onews 20:00 Z pokladů duše 20:05 Otazníky na téma: Život s Romy není černobílý 21:35 Primiční homilie P. Jana Pavlíka, SJ 21:55 Jiří Wolker - Básníková pouť 22:35 Moldávie - země zelená 22:50 U NÁS (4. díl) 23:50 Pro zdraví (18): Záchytná stanice 0:00 H2Onews 0:10 Obnova víry 0:35 Cesta domů 0:45 Esperanto je... (2. díl): jazyk používaný mnoha způsoby, jazyk s pestrým hnutím 0:55 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 29. 8. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 U NÁS (4. díl) 7:15 Esperanto je... (2. díl): jazyk používaný mnoha způsoby, jazyk s pestrým hnutím 7:25 Otazníky na téma: Život s Romy není černobílý 8:55 Dětská televize 9:20 Zikův svět zvířat (9. díl) 9:45 Peking - zakázané město 9:55 Čtème z křesťanských periodik [P] 10:00 V posteli chit-chat (12. díl) 10:55 Cesty za poznáním: Londýn 11:25 Solovky - Svatá země 11:45 O moudrosti 11:55 Z pokladů duše 12:00 Angelus Domini 12:05 Jiří Wolker - Básníková pouť 12:45 Peru - Cesta slibu 13:05 Přehlídka v Odrách 2006 14:35 Myanmar 15:25 Arcibiskupský zámek Kroměříž 16:00 H2Onews 16:10 Obnova víry 16:35 Čtème z křesťanských periodik 16:45 Misijní magazín (28): Estonsko a sestry františkanky 17:45 Říkají to filmem (9. díl): Jiří Beneš 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Pro víta mundi (118): Mgr. Libuše Vondráčková 0:50 Léta letí k andělům (21): David Vávra 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 30. 8. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Evangelium [P] 6:25 Druhé čtení 6:50 Misijní magazín (28): Estonsko a sestry františkanky 7:50 Primiční homilie P. Jana Pavlíka, SJ 8:10 Esperanto je... (3. díl): jazyk pro každého, co stojí za naučení [P] 8:20 Léta letí k andělům (21): David Vávra 8:40 Cesta domů 8:50 Solovky - Svatá země 9:10 Pro víta mundi (118): Mgr. Libuše Vondráčková 9:50 GOODwillBOY (21. díl): Vatican Citizen 10:20 Evangelium 10:30 Mše svatá Blatnice pod sv. Antonínem [L] 11:40 Abba Otče 12:00 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. [L] 12:20 Peking - zakázané město 12:30 Zpravodajský souhrn týdne 13:00 Historie českého vojenského letectví (5. díl) 13:30 Křesťanství a environmentální etika: P. RNDr. Marek Orko Vácha (1. část) 14:25 Peru - Cesta slibu 14:45 Cesta k andělům (2): Nad'a Urbánková (2. část) 15:10 Jiří Wolker - Básníková pouť 15:50 Čtème z křesťanských periodik 16:00 Myanmar 16:50 Léta letí k andělům (21): David Vávra 17:10 Zikův svět zvířat (10. díl) [P] 17:35 GOODwillBOY (21. díl): Vatican Citizen 18:05 Evangelium 18:15 Otazníky na téma: Život s Romy není černobílý 19:45 Na koberečku (66) 20:00 Z pokladů duše 20:05 Kulatý stůl: Benedikt XVI. v České republice 21:35 Eva Henychová a skupina Oboroh: Festival pod věží 2008 22:25 Druhé čtení 22:50 Cesta k andělům (2): Nad'a Urbánková (2. část) 23:15 Primiční homilie P. Jana Pavlíka, SJ 23:35 Obnova víry 0:00 Zpravodajský souhrn týdne 0:30 Arcibiskupský zámek Kroměříž 1:00 Esperanto je... (3. díl): jazyk pro každého, co stojí za naučení 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

POUTĚ V ŽAROŠICÍCH V ZÁŘÍ 2009

5. září - První mariánská sobota - malá pouť • 13.00 žehnáni pramene ve Zdravé Vodě • 17.00 růženec • 17.30 poklona • 18.00 mše svatá, průvod kolem kostela, svátostné požehnání a rozloučení s poutníky.

8. září - Domácí pouť • 17.30 pobožnost u kaple na Silničné a průvod do Žarošic • 19.00 mše svatá ve farním kostele v Žarošicích.

12. září - Zlatá sobota u Staré Matky Boží - hlavní pouť • 7.00 a 11.00 mše svatá • 13.00 žehnáni pramene ve Zdravé Vodě a průvod do Žarošic • 14.30 modlitba růžence • 15.00 akathist • 16.00 mše svatá • 17.15 poklona • 18.00 hlavní mše svatá, průvod se sochami a svátostné požehnání, po skončení v kostele mše svatá ve slovenštině a na prostranství setkání mládeže • 22.00 v kostele žarošské zpěvy a modlitby • 24.00 půlnoční mše svatá - kostel otevřen přes celou noc.

13. září - neděle po Zlaté sobotě • 6.00 ranní chvály • 7.00, 8.30, 10.00 a 11.15 mše svatá • 14.30 litanie a svátostné požehnání • 18.30 růženec • 19.00 mše svatá, světelný průvod a zasvěcení Panně Marii.

Během poutních slavností bude také příležitost ke svátosti smíření.

TRADIČNÍ MARIÁNSKÁ POUŤ NA SVATÝ KOPEČEK V ROCE SV. PAVLA - MIKULOV 6. ZÁŘÍ 2009

Program poutě: Farní kostel sv. Jana Křtitele (farní kostel sv. Václava je uzavřen) - 7.00 a 8.00 mše svatá • 9.20 krojovaný průvod se sochou Černé Loretánské Madony od kostela sv. Václava na Svatý Kopeček • 13.30 mariánská meditace • 14.00 Te Deum - závěr poutě a festivalu KAMPANILA 2009.

Svatý Kopeček - 9.20 mše svatá v kapli sv. Šebestiána • 10.30 hlavní poutní mše svatá na návrší Svatého Kopečku, svátostné požehnání.

Během bohoslužeb příležitost k přijetí svátosti smíření. Srdečně zveme všechny poutníky, krojovaní jsou zvláště vítáni.

Kontakt: Římskokatolická farnost u kostela sv. Václava, Kostelní nám. 3, 692 01 Mikulov, tel. 519 510 309.

AMNESTY INTERNATIONAL ZA POTRATY

Mezinárodní organizace pro lidská práva vznáší těžkou kritiku proti Nikaragui, která v roce 2006 zcela zakázala potraty. Zákaz prý uráží lidská práva a zavínil smrt mnoha žen a dětí. Zákaz potratů prosadil socialista Daniel Ortega, aby získal podporu katolické církve. Z 5,1 milionu obyvatel je 59 % katolíků.

HOLLYWOOD NA JAKUBSKÉ CESTĚ

Hollywood začne v říjnu natáčet ve Španělsku film „The Way“. Hlavní roli hraje známý katolický herec Martin Sheen, režisérem je jeho syn Emilio Estévez. Ten napsal krásný příběh o americkém otci, který hledá ve Španělsku popel svého zemřelého syna, vykoná přitom pouť po Jakubské cestě a objeví vzácné duchovní hodnoty. Sheen navštívil se svou sestrou Santiago de Compostella a účastnil se v katedrále mše svaté. Jmenoval se původně Ramón Gerardo Antonio Estévez, ale změnil své jméno z úcty k americkému arcibiskupu Fultonu Sheenovi.

KRÁCENÍ PLATŮ

Biskup Willy Walsh z diecéze Killaoe v západním Irsku vyhlásil, že musí krátit platy duchovních o 10 %. Týká se to asi 120 duchovních. Diecéze investovala do bankovních akcií a přišla přitom o 7 milionů €. Investované peníze pocházejí z dědictví.

Kath-net

Liturgická čtení

Neděle 23. 8. - 21. neděle v mezidobí

1. čt.: Joz 24,1-2a.15-17.18b

Ž 34(33),2-3.16-17.18-19.

20-21.22-23

Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je*

Hospodin dobrý.)

2. čt.: Ef 5,21-32

Ev.: Jan 6,60-69

Slovo na den: Pane, ke komu půjdeme?

Pondělí 24. 8. - svátek

sv. Bartoloměje

1. čt.: Zj 21,9b-14

Ž 145(144),10-11.12-13ab.17-18

Odp.: srov. 12 (*Ať tvoji zbožní,*

Hospodine, vypravují o slávě tvé

vznešené říše.)

Ev.: Jan 1,45-51

Slovo na den: Pojd' a podívej se!

Úterý 25. 8. - nez. pam.

sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka

a Kristína nebo sv. Ludvíka nebo

sv. Josefa Kalasanského

1. čt.: 1 Sol 2,1-8

Ž 139(138),1-3.4-6

Odp.: 1a (*Hospodine, ty mě zkoumáš*

a znáš.)

Ev.: Mt 23,23-26

Slovo na den: Cedíte komára.

Středa 26. 8. - ferie

1. čt.: 1 Sol 2,9-13

Ž 139(138),7-8.9-10.11-12ab

Odp.: 1a (*Hospodine, ty mě zkoumáš*

a znáš.)

Ev.: Mt 23,27-32

Slovo na den: Podobáte se obilným

hrobům.

Čtvrtek 27. 8. - památka sv. Moniky

1. čt.: 1 Sol 3,7-13

Ž 90(89),3-4.12-13.14+17ab

Odp.: srov. 14 (*Nasyť nás, Pane, svou*

slitovností, abychom se radovali.)

Ev.: Mt 24,42-51

Slovo na den: Buďte připraveni!

Pátek 28. 8. - památka sv. Augustina

1. čt.: 1 Sol 4,1-8

Ž 97(96),1+2b.5-6.10.11-12

Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví,*

v Hospodinu!)

Ev.: Mt 25,1-13

Slovo na den: Neznáte den ani

hodinu.

Sobota 29. 8. - památka Umučení

sv. Jana Křtitele

1. čt.: Jer 1,17-19

Ž 71(70),1-2.3-4a.5-6ab.15ab+17

Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět*

o tvé spravedlnosti.)

Ev.: Mk 6,17-29

Slovo na den: Tancila.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

22. - 29. SRPNA 2009

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 23. 8.		PO 24. 8.		ÚT 25. 8.		ST 26. 8.		ČT 27. 8.		PÁ 28. 8.		SO 29. 8.	
Antifona	812	912	1673	1892	841	945	857	961	1768	1990	1734	1953	1487	1674
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	1481	1667	842	945	857	962	1769	1990	1734	1953	1487	1674
Antifony	813	914	1674	1893	843	946	858	963	874	979	890	997	1487	1675
Žalmy	813	914	813	914	843	946	858	963	874	980	890	997	813	914
Krátké čtení a zpěv	816	917	1674	1894	847	950	861	966	1770	1991	1735	1954	1488	1675
Antifona k Zach. kantiku	712	803	1675	1894	1482	1669	861	966	1485	1672	1486	1673	1488	1675
Prosby	817	917	1675	1894	847	951	861	966	1771	1992	1724	1943	1488	1676
Závěrečná modlitba	712	803	1482	1668	1483	1669	862	967	1485	1672	1486	1673	1489	1676
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	792	890	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	1676	1895	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	712	803	1482	1668	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
Hymnus	807	907	821	922	1677	1897	852	956	867	972	1774	1995	1736	1955
Antifony	808	908	822	923	1678	1897	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	1678	1897	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1680	1900	856	960	871	976	1777	1999	1737	1956
Ant. ke kant. P. M.	711	802	712	803	1681	1900	1483	1670	871	977	1485	1672	1486	1673
Prosby	811	911	826	927	1681	1900	856	960	872	977	1778	2000	1731	1950
Záv. modlitba	712	803	712	803	1482	1668	1483	1669	872	977	1485	1672	1486	1673
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

RŮŽENCOVÁ TAJEMSTVÍ

Benedikt XVI.

Krátké meditace k jednotlivým desátkům růžence, které byly převzaty z promluv, homilií a audiencí Svatého otce Benedikta XVI.

Trapistky

Křídový papír, brož., 96x155 mm, 56 stran, 59 Kč

Z DŘÍVE VYDANÝCH TITULŮ

BOŽÍ DĚTI

Z němčiny přeložila Jana Zelenková

16 pravdivých příběhů dětí a mladých lidí, které vydávají významné svědectví o čisté lásce k Ježíši, zejména ve Svatém přijímání. Z lásky k Němu a s pomocí Jeho milosti se tyto děti staly opravdu svatými. Všechny zemřely poměrně brzy. Český překlad knihy vyšel za finanční podpory Freundeskreis Maria Goretti e. V. se sídlem v Mnichově.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 176 stran, 75 Kč

KARMELETÁNSKÝ KALENDÁŘ 2010

Vybral a uspořádal Aleš Palán • Ilustrace Markéta Laštůvková

Kalendář na rok 2010 s pestrým čtením pro chvíle oddechu i zamyšlení. Obsahuje přehled významných výročí, liturgický a občanský kalendář. Najdete zde stránky věnované těžkým lidským osudům i krásným místům naší vlasti, rozhovory se zajímavými osobnostmi aj.

Karmelitánské nakladatelství ve spolupráci s Charitou ČR

Brož., A5, 160 stran, 69 Kč

KATOLICKÝ KALENDÁŘ

Dr. Ivan Dobeš - Michaela Filipa Dobešová

Nástěnný měsíční kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2010, s vyznačenými liturgickými barvami.

Cor Jesu

Brož., 166x235 mm, 28 stran, 46 Kč

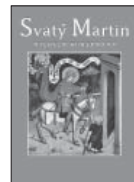
SVATÝ MARTIN - RYTÍŘ MILOSRDENSTVÍ

Wilhelm Hünermann

Románově zpracovaný životopis sv. Martina z Toursu (asi 315-397) čtenáře zavede do období raného konstantinského křesťanství v Říši římské. Syn vznešeného tribuna se skrze otroky sblíží s křesťanstvím, od slibně počínající vojenské kariéry ho poznávání a naplňování evangelia do písmene přivádí ke kněžství, k poslání apoštola, k svatosti. Historické postavy v konkrétních událostech, boj proti bludným naukám, budování základů naší dnešní civilizace, stálá konfrontace žitého křesťanství s dobovou morálkou činí knihu čtenářsky přitažlivou. Vyšlo jako soukromý tisk pro členy Matice cyrilometodějské ke 100. výročí jejího založení.

Matice cyrilometodějská s. r. o.

Brož., A5, 208 stran, 139 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2

147/2002

P. P.

D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.